

● În acest număr ● În
paginile ● În acest nu
măr 3-4 ● În
păgi nile
● În acest număr ● În
paginile ● În acest

VIITORUL INGINER LA LUCRU

(practica studenților)

Știți să vă purtați în societate?

Proletari din toate țările, uniți-vă!

ANUL XXII, SERIA II,
NR. 5353

6 PAGINI — 25 BANI

JOI
4 AUGUST 1966

În cuprinsul numărului

- Laboratoare în adineri
- Din agenda corespondentului voluntar
- Dincolo de zare
- A intrat în lucru: UN FILM DESPRE TINERET
- Festivalul cîntecului, dansului și portului popular
- SPORT.

Succese ale minerilor

În unitățile trustului minier Oltenia s-au extras în cele 7 luni din acest an, peste plan, 47 000 tone lignit și 880 de tone zinc. În aceeași perioadă au fost date în exploatare 3 abataje frontale noi, cu o capacitate zilnică de 250 tone fiecare. Totodată au intrat în funcțiune numeroase utilaje de mare productivitate, printre care complexul mecanizat de tăiere, înaltare și transport de la mina Horăști.

În cadrul măsurilor de dezvoltare a sectorului minier al Olteniei se fac pregătiri pentru deschiderea minei Leurda I, a cărei capacitate va atinge la sfîrșitul acestui an o producție zilnică de 1 500 tone cărbune.

(Agerpres)

Relele termecate

Foto: N. STELORIAN

Scînteia tineretului

Profesor:

EXPERIENȚA ÎNAINȚATĂ

Examinator:

PRODUCȚIA

Despre cooperatiile agricole din raionul Sînnicolau Mare se poate spune fără gres: sînt puternice. Și, acest „sînt puternice” înseamnă, de fapt, producții medii la hectar de peste 2 200 kilograme grâu și de patru mii și ceva kilograme porumb boabe: cantități de lapte și lînă de la fiecare animal cu mult superioare mediei pe regiune; veniturii bănești și retribuții la via-muncă de la un an la celălalt sînt o continuă creștere. Și sînt mulțumii factorii ce au contribuit la obținerea acestor succese. Mecanizarea și chimizarea, soviurile și hibridii de mare productivitate, selecția animalelor, furajele în cantități sporite și de calitate — iată numai cîteva dintre acțiunile pe care însăși realitatea vieții îi situează pe primul plan. Niciunul însă n-ar fi avut eficiența dorită dacă, omenii ogoarelor — tinerii și vîrstnicii — prin întreaga lor activitate, n-ar fi răspuns în orice moment — prezent; dacă fiecare s-ar fi mulțumit să privească numai în propria ogradă, iar experiența înaintată s-ar fi oprit la poarta frunții.

Asigurată discernerea a ceea ce e bun de ceea ce este mai puțin bun? Referitor la acestea, tovarășul Dan Visalon, prim-secretar al comitetului raional U.T.C., remarcă: „Esențialul este să cunoști realitatea din fiecare cooperativă, pentru că numai atunci poți acționa eficient și acolo unde se simte mai mult nevoia”.

Și principiul s-a dovedit a fi bun.

Pe primăvara, la cooperativa agricolă și la stațiunea experimentală din Lovrin, au venit într-o vizită, organizată de comitetul raional al U.T.C., tinerii zootehniciști din tot raionul. Oaspeții aveau să cunoască direct, de la sursă, „secretele” datorită cărora cei din Lovrin îi întrec mereu în producție. Și gazdele au explicat pe-ndelete, fără rețineri, cum au întocmit programul zilnic de lucru, cum furajele animalele care asigură zece litri de lapte zilnic și în ce fel pe cele care dau producții mai mari sau mai mici; cum au rezolvat introducerea apei în grajduri; au vorbit concret despre tot ceea ce a condus la permanentizarea oamnelor în acest sector, la mărirea coînteresării acestora pentru îmbunătățirea condițiilor profesionale.

Pe la începutul lunii martie, într-o plenară largită a comitetului raional al U.T.C., s-a vorbit despre o anume experiență la gospodăria agricolă de stat Sandra. Tînăra Lucreția Surugiu a înfățișat-o pînă în amănunt, pentru că însăși ea a contribuit la generarea acesteia. Se referă la mărirea coînteresării celor care se ocupă, la un moment dat, de creșterea vitelor, de a asigura o îngrijire corespunzătoare a celor identificați pentru producție. Îngrijitorul își urmărește lotul de cînd îl ia în primire — de la vîrstă de 21 de zile — și pînă cînd anti-

ce în ce mai mari. Despre eficiență vorbesc, concludent, faptele: în primele șapte luni ale lui '66 producția marfă de lapte a sporit în cadrul cooperativelor agricole din raion cu peste 100 de vagoane față de aceeași perioadă a anului trecut; numărul tinerilor îngrijitori a crescut — numai în ultimele patru luni — cu șasezeci și patru; în mai mult de jumătate din cooperatiile agricole din raion tinerii și-au asumat răspunderea — ducînd-o la îndeplinire — de a depozita lucerna în baloturi sau în cîmă, după ce i-au asigurat, în prealabil, uscarea cu curenti dirijați de aer. Cu fiecare tonă depozitată astfel, s-a asigurat materia primă pentru producerea, în plus, a 30 litri lapte.

Pe la începutul lunii martie, într-o plenară largită a comitetului raional al U.T.C., s-a vorbit despre o anume experiență la gospodăria agricolă de stat Sandra. Tînăra Lucreția Surugiu a înfățișat-o pînă în amănunt, pentru că însăși ea a contribuit la generarea acesteia. Se referă la mărirea coînteresării celor care se ocupă, la un moment dat, de creșterea vitelor, de a asigura o îngrijire corespunzătoare a celor identificați pentru producție. Îngrijitorul își urmărește lotul de cînd îl ia în primire — de la vîrstă de 21 de zile — și pînă cînd anti-

GH. FECIORU

(Continuare în pag. a V-a)

LAMINAREA LA CALD A TABLEI PENTRU PIESE MATRIȚATE

În cei doi ani și jumătate care au trecut de la intrarea în funcțiune a laminorului de benzi și profile mîloșii din cadrul Combinatului siderurgic Hunedoara, colectivul care deserveste modernul agregat

a asimilat 145 tipodimensiuni de laminate. Recent, aici s-a obținut un important succes. Este vorba de însușirea tehnologiei și trecerea la laminarea la cald, pentru prima dată în țară, a tablei

pentru piese matrițate. Primele cantități din noul produs laminat, care pînă acum se obțineau exclusiv prin laminarea la rece, au și luat drumul uzinelor construcției de mașini.

R. LAL

Mecanic-pricepul, artist talentat, la două atribuțiile ale tinăritii ALEXANDRU BOGDAN de la „Metalotehnica” Tg. Mureș între care se poate pune semnul egalității.

Foto: O. PLECAN

CUM AU FOST RESPECTATE PROMISIUNILE FĂCUTE CU O LUNĂ ÎN URMĂ?

Zile de vacanță

Sosim în Cluj împreună cu 70 de excursioniști — elevii ai Liceului nr. 2 din Tg. Jiu. Primii cu ospitalitate, tinerii vizitatori ai Clujului au fost găzduiți imediat la baza turistică de la Centrul școlar de construcții. Un ghid i-a condus apoi pe itinerariile turistice ale orașului. De fapt, o astfel de primire este asigurată tuturor elevilor — excursioniști care poartă în buzunari.

Am vrut să vedem însă și ce oferă organizatorii vacanței ele-

vilor clujeni. În numărul din 16 iulie ziarul nostru a publicat o discuție cu reprezentanți ai secției de învățămînt a Sfatului popular regional, Comitetului regional al U.T.C., directorii și profesorii liceelor din orașul Cluj. Participanții au fost în unanimitate de acord că pregătirile sînt terminate și că elevii au asigurate toate condițiile pen-

tră a-și petrece zilele de vacanță în activități recreative și totodată instructive. Încă de atunci organizatorii vacanței promiseu tinerilor a-ți tragea pentru excursii și drumetii, activități interesante în centrele culturale-sportive. Sînt respectate aceste promisiuni?

T. ION V. ADRIAN

(Continuare în pag. a II-a)

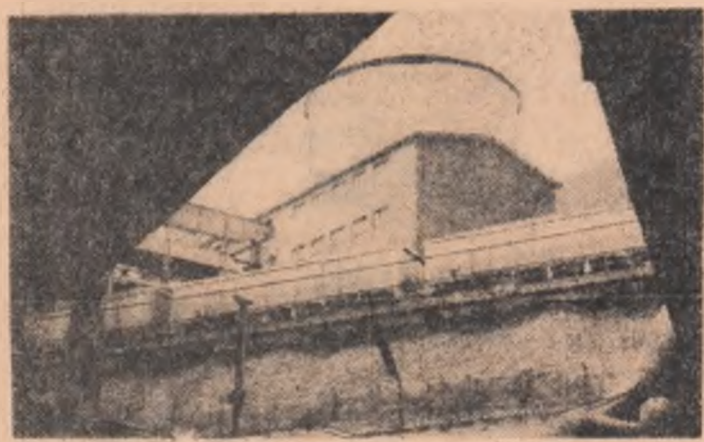
Sub electul ploii artificiale, la cooperativa agricolă din comuna Tudor Vladimirescu, regiunea Galați, porumbul promite producții ridicate. Vigurozitatea culturii se observă și din imaginea vădită.

Foto: N. STELORIAN

PE ȘANTIERUL DE LA PORTILE DE FIER

Pe șantierul sistemului hidroenergetic și de navigație de la Porțile de Fier a intrat în funcțiune o nouă stație de preparare a betoanelor. Avind o capacitate de 400 de metri cubi pe zi, noua stație va furniza betoanele necesare viitorului port, ca și fundațiilor de la eluză și de la centrala electrică.

(Agerpres)

Reșița — detaliu
Foto: AGERPRES

CE NU SE VEDE

DIN CAUZA COPACILOR...

Am ajuns la I.F. Baia de Aramă pe urmele unei scrieri. Un tînăr ne înștiință că aici s-au produs în acest an mai multe accidente de muncă. Tovarășii din conducere — arată tînărul — dau vina pe muncitorii și pe... tractoare. Aceasta să fie oare cauza? — se întreabă el.

Încercăm să aflăm un prim răspuns, la întrebarea tînărului, de la tovarășul Constantin Neamtu, inginerul șef al întreprinderii.

— E neplăcut pentru noi — spune dînsul — dar această-i realitatea: am avut anul acesta cîteva accidente de muncă. Cele mai multe n-au mobilizat capacitatea de muncă a oamnelor. Altele au fost mai grave... Există două

cauze care au condus la accidente. Unii tineri — cu toate că le-am făcut mereu instrucție — neglijează normele de tehnica securității muncii. A-vem și accidente din cauza construcției tractoarelor. Datorită faptului că au centrul de greutate deplasat în spate, pe drumurile cu declivitate mai mare, tractoarele forestiere se răstoarnă.

Relatarea tovarășului inginer șef ar duce, la prima vedere, la următoarea concluzie: accidentele sînt inevitabile. Tinerii nu respectă instrucțiunile, tractoarele au defecțiuni de construcție...

Să analizăm însă faptele mai atent. Există într-adevăr, tineri care dintr-un motiv sau altul — dorința de a — cîștiga

mai mult sau ambiția de a fi primii în întrecere — neglijează să ia anumite măsuri de prevenire obligatorii prevăzute în normele de tehnica securității muncii.

...Tînărul Constantin Pilea, ca să cîștige timp, a plecat de la rampa de încărcare, spre parchet, fără să mai prindă cele patru cîchinare (cîrlige pentru agățat bușteni). În goana tractorului, unul din cîrlige a agățat un buștean așezat în drum pentru ameliorarea pantei, pe care l-a ridicat în poziție verticală, și accidentul a fost inevitabil.

...Vina o poartă, în acest caz, tractoristul. A vrut să cîștige cele 2—3 minute, cîte îi trebuiau pentru a lega cîrligele, și nu și-a luat măsurile de si-

guranță înainte de a pleca la drum. Ne-am pus întrebarea, în fața acestui caz tipic de neglijență, ce-a făcut organizația U.T.C. pentru combaterea unor asemenea atitudini, pentru educarea tractoriștilor în spiritul disciplinei muncii?

— În pădure — ne-a spus secretarul organizației U.T.C. — tinerii lucrează la locuri de muncă dispersate. Noi aflăm de accidente tîrziu cînd autoturismele sînt terminate și că elevii au asigurate toate condițiile pen-

ION CANĂVOIU

(Continuare în pag. a V-a)

O nouă lansare la apă

Beneficii în valoare de peste 600 000 lei, au ateleerile montaj-corp și finisaj-conduse de maistrii Constantin Ciupacu și Panait Franzeli.

După pregătiri minuoioase muncitorii, inginerii și tehnicienii Șantierului naval din Brăila au început producția de serie a unui nou tip de navă.

V. MOINEAGU

LABORATOARE ÎN ADÎNCURI

În școlile de toate gradele ce pregătesc specialiști în multiple ramuri ale industriei petrolului și petrochimiei, obiectul de studiu e, în mare, petrolul: origine, geologie, proprietăți, extracție, tehnologie și prelucrare... Materialul didactic ilustrativ? Fișe cu țife și derivate ale acestuia, fărâme de roci de la sondele în foraj, machete de utilaje diverse și desigur multe planșe și scheme. Dar nu e de ajuns. Țițeiul se află în adâncimi de sute și mii de metri. Cum a luat naștere? E de origine animală sau minerală? Manualele mai noi susțin și argumentează ultima ipoteză. Teoriile celelalte, mai vechi, sînt expuse și ele pentru interesul istoric ce-l prezintă, și nu e rău. Nu trebuie însă să uităm, că o parte din elevii (ne referim la elevii școlilor profesionale și mai ales la cei din primii ani care parcurg acest capitol și asupra cărora nu vor mai reveni) refac încă odată, pentru ei, ciclul petrochimic istoric. Și cum n-au încă pregătirea teoretică necesară, în ciuda explicațiilor profesorilor și uneori chiar fără s-o știe nici ei, adoptă ipotezele de origine animală, azi depășite. Motivul e simplu de înțeles, teoria aceasta e mai poetică, mai aproape de optica lor. „Dacă am putea pătrunde în puțul sondei, dacă am vedea ce se întâmplă acolo”, citești în ochii elevilor obișnuți la vârsta lor să se miște în concret și nu printre abstracțiuni. Un asemenea puț de sondă accesibil ochiului există. E vorba de mina de petrol de la Monteoru, una dintre puținele de acest fel din Europa și din lume. Manualele o menționează însă numai sub aspectul rarității. Or ea ar trebui folosită foarte bine, și din plin, și în scopuri didactice. În ultimul timp a fost reamenajată. Aerajul e acum bine asigurată. Galerile, pe sute de metri, au fost armate cu bolțuri de beton, le poți parcurge în picioare, fără echipament special și fără riscuri de accidentare.

De asemenea, la Ploiești există Muzeul republican al petrolului. Nu de mult, direcția n-a spus că numărul vizitatorilor, cu toate strădaniile colectivului de aici, rămâne scăzut: abia 11 mii pe an. „Și nu știu ce ne-am face dacă n-ar fi viziaturistii în trecere prin oraș. Cu ei ne facem planul”. Muzeul a luat ființă cu câțiva ani în urmă ca o necesitate evidentă: există o industrie românească a petrolului cu îndelungă tradiție și ea trebuie ilustrată, ecourile ei trebuie să ajungă în formele cele mai concrete și mai sugestive pînă la tineretea generații, și în primul rînd, la tinerii petroliști. Numai că pe parcurs tocmai acest lucru a fost scăpat din vedere. Nu s-a făcut aproape nimic pentru atragerea sistematică a elevilor în rețeaua de școli ce pregătesc specialiști într-o ramură sau alta a industriei petroliere. Aceasta cădea nu numai în sarcina colectivului muzeului, dar și a conducerii școlilor, a direcțiilor generale respective din ministerele Petrolului, Chimiei și Învățămîntului.

Miile de elevi din școlile de toate gradele în care se preda discipline legate de pregătirea extracției și prelucrării țițeiului și studenții Institutului de petrol, gaze și geologie (și nu numai ei, ci orice petroliști, oricare i-ar fi pregătirea) ar avea multe de văzut altă la sonda-mină de la Monteoru, cit și în sălile Muzeului petrolului.

La Monteoru, în numai cinci minute ajungi în MEOTIAN, la 250 de metri (adîncimea medie a zăcămintelor petroliere mai vechi din Mureș, Vizitatorii vor înțelege mai bine ce a însemnat, înainte de război, exploatarea pădălnică a zăcămintelor de către fostele societăți capitaliste, care lăsa sondele să eșueze liber. Tîșnirea bruscă și vijelioasă a sute de mii de tone de țiței ducea la scăderea presiunii. Consecința: răminerea în zăcămintă a unei imense cantități de țiței care nu mai putea fi extrasă decît cu mari greutăți și cu cheltuieli pe care capitaliștii nu erau dispuși să le facă. Și, de asemenea, tînărul venit aici pentru a-și completa și adînci cunoștințele teoretice se va pătrunde de importanța metodelor și procedeele ratiionale ce stau azi la baza exploatarea zăcămintelor petroliere. Menținerea presiunii în strat cu ajutorul injecției de apă sau gaze, asigurarea hidroalică, tratamentele cu solvenți și substanțe tensioactive, ca și combaterea prin diferite procedee a viturilor de nisip pot fi studiate — la fața locului, fără dificultăți de înțelegere

— în acest uriaș și minnat laborator natural care e mina de petrol Monteoru. Iar la Muzeul petrolului va lua cunoștință — prin materialul documentar și ilustrativ, prin utilaje, mai toate unice aflate aici — de principiul de funcționare al primelor distilării românești, de procedee tehnologice ca cel al solvențării petrolului cu bioxid de sulf, experimentat pentru prima dată de chimistul român Lazăr Edeleanu și aplicat apoi în toată lumea (de curînd specialiștii români, modernizînd procedeele, l-au aplicat la cele trei instalații construite în acest scop la Gauhati și Barauni, în India). Cei care vor lucra în sectorul de foraj și în uzinele constructoare de utilaje petroliere vor avea în fața întregii evoluție a tehnicii de săpare a sondelor. Citeva generații de petroliști români (primele te priveșc din vechi dagherolipi decolorate) au contribuit la perfecționarea ei.

Congresul al IX-lea al partidului a pus în fața petroliștilor sarcina de a-și însuși și perfecționa tehnologia forajului în mari adîncimi (după cum se știe, țara noastră se numără printre primele din lume în această privință). Specialiștii în lucrări de foraj, geologi, constructori de utilaje — între care mulți tineri — sînt și vor continua să fie atrași în noul sector. Într-un anumite fel, ei sînt deschizători de drumuri. Și unde în altă parte decît în vecinătatea izvoarelor țițeiului poți gădi, imagina și experimenta cu mai bune rezultate? Sau în sălile muzeului, în mijlocul tradiției fertile. Dar mai înții ele trebuie redescoperite de cei care au menirea să îndrume tînăra generație de elevi și studenți ce se pregătesc să lucreze în petrol și petrochimie. Aceeași recomandare și în ce privește sonda-mină de la Monteoru. Există nave-scoala, există atelier-scoala. De ce n-ar exista și o școală mai ales cînd aceasta intrunește atîtea condiții?

GH. BACIU

Peisaj urbanistic: Piața Neamț, 1966

Un edificiu al culturii în construcție la Suceava

La Suceava au început lucrările pregătitoare în vederea începerii unei noi construcții. Este vorba de localul casei de cultură, care va veni să împlinească un vechi deziderat al miilor de locuitori ai orașului. Noul edificiu, amplasat în ansamblul arhitectural al pieții „23 August” va completa și întregii armonios centrul Sucevei. Arhitectura sa va îmbina elementul modern cu cel de tradiție specific vechilor clădiri moldovenești.

Casa de cultură va fi prevăzută cu o sală de 800 de locuri, înzestrată cu scenă capabilă să găzduiască orice fel de spectacol (opere, teatru, balet, concerte, mari ansambluri artistice). O altă sală de 200 de locuri va fi tolosită și pentru manifestații mai restrinse dar și ca sală de lucru. Sînt prevăzute încă 7 încăperi rezervate activităților pe cercuri iar altele destinate jocurilor de club, distracțiilor tineresci. Proiectul lucrării aparține unui colectiv de arhitecți de la DSAPC-Suceava condus de arhitectul Nicolae Porumbescu.

I. BELDEANU

La Cluj, pe dealul Horia

Din agenda corespondentului voluntar

● Celor mai buni — insigna

De curînd, pe stadionul nostru a avut loc un non concurs pentru obținerea insignei de polisportiv. Cei 60 de tineri care l-au trecut cu succes se adună alior peste 1500 care se mîndresc cu titlul de deținători ai insignei. Popularizate prin grija organizației U.T.C. și consiliului raional U.C.F.S., întrecerile atrag la start din ce în ce mai mulți tineri. Lui Nicolae Ion, Dobre Maria, Dumitru Maria și tovarășilor lor de la asociațiile sportive „Avîntul” și „Industria” li se vor adăuga în lunile ce urmează alți prieteni ai sportului din orașul nostru. Obiectivul cel mai apropiat este depășirea cifrei de 2000 de deținători ai insignei, realizabil dacă ținem seama de dragostea pentru sport a tinerilor din Urziceni.

GHEORGHE GHEORGHIU profesor

● Două surprize

Teatrul de vară din Eforie-Sud este arhiplin. Printre cei peste 1500 de spectatori — se află numeroși moldoveni din Iași. Galați. Roman, veniți la odihnă. În această seară sînt martorii unei frumoase surprize. Pe scenă apare Coana Chirișta, care își descarcă jocul în îndrăginită grăi moldovenească, stîrnind cascade de ris. O a doua surpriză, și mai plăcută, le-a fost prilejuită spectatorilor de actorul care a interpretat acest rol. Demm continuator al tradiției lui Matei Millo și Miluță Gheorghiu, foarte tînărul Zeno Balint a dat viață unei Chiriște autentice. Tineretea Chiriștei lui Alecsandri este probată astfel și de tineretea noului său interpret.

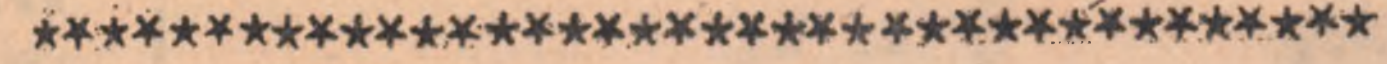
CĂLIN IANCU și un grup de muncitori din Roman

● Mulțumiri pentru sprijinul dat

Colectivul de studenți al grupei 833 a Facultății Transporturi din cadrul Institutului politehnic „Gheorghe Gheorghiu-Dej” din București își petrece la Uzina constructoare de mașini Reșița ultimele zile ale practicii de vară din acest an. Sub îndrumarea tov. ing. Martineac Aurel am urmărit procesul de fabricație al unui motor Diesel românesc, primind numeroase indicații. Ne-au fost deosebit de utile, de asemenea, sfaturile primite din partea maistrului.

Colectivul studenților bucureșteni pleacă din Reșița mulțumind muncitorilor de la U.C.M. Peste cîțiva ani, o parte din noi cu siguranță vom veni aici pentru a munci alături de „profesorii” de azi din uzină, din diverse secții.

COLECTIVUL GRUPEI 833 FACULTATEA DE TRANSPORTURI

EDUCAȚIE MUZICALĂ FĂRĂ PROFESOR

Lecturînd succinta bibliografie recomandată pentru „audiția” trecută, v-ați dat desigur seama de multitudinea problemelor legate de înțelegerea genurilor și în special a formelor muzicale. Cele câteva audiții dedicate acestui capitol de „gramatică muzicală” în cadrul ciclului nostru își pot propune tocmai de aceea doar familiarizarea tinerilor cu genurile mai des întîlnite pe așisele concertelor. De data aceasta să ne oprim asupra unuia dintre cele mai răspîndite genuri muzicale: Suita.

Etimologia acestui gen ne conturează din plin și caracteristicile sale. Termenul de „suită” vine de la franțuzescul „suite” — urmare, succesiune.

Suita este genul în cadrul

cărui sînt alăturate cîteva mișcări alternîndu-se o serie de părți variate ca expresie și conținut.

În istoria muzicii, termenul de suită este consemnat la sfîrșitul secolului 16, cînd compozitorii au alăturat în aceeași piesă mai multe dansuri cu caracter contrastant. Dacă la început erau imbinăte doar două dansuri, cu vremea numărul lor crește ajungîndu-se la o succesiune precisă de dansuri cristalizate în suitele lui Bach. Componenta suitei rămîne stabilită la patru dansuri ale timpului: Allemanda, Curanta, Sarabanda și Giga. Ordinea era chiar aceasta și se bizuia pe principiul accelerării mișcării fiecărui dans, cu excepția Sarabandei, care aducea o unduire lentă. Curînd, mai întîlnim și alte dansuri ale epocii — Menuetul (dans popular francez, cu o linie melodică foarte expresivă într-un tempo moderat) — Gavotta — Passepied-ul, Rigandon-ul, Bourree-ul, Siciliana, Aria, Poloneza etc., iar în secolul 19 — Valsul, Polka, Mazurka, Tarantella, Bolero-ul.

După un secol, cînd Suita dispăre oarecum din preocupările compozitorilor, locul ei fiind luat de Sonata, ea reapeare în mijlocul veacului trecut. Conținutul, numărul și felul de succesiune al mișcărilor, capătă acum cele mai variate înfățișări.

Creațiile reprezentanților școlilor naționale duc la o

SUITA (X)

puternică lărgire a conținutului mișcărilor, a cadrului suitelor. Exemplele „Tablourilor dîntro expoziție” (cunoscut dîntro audii anterioară) este pe deplin elocvent din acest punct de vedere.

Grieg (Peer Gynt), Bizet, (în „Arleziana”), Cealikovski (părțile celei de a III-a Suite pentru orchestră) sînt — Elegie, Vals melancolic, Scherzo, Temă cu variațiuni), Rimski-Korsakov, Respighi, Enescu, Sostakovici, Hacıaturian, Marțian Negrea (în Suita „În Munții Apuseni” pe care o cunoașteți din audia închinată unor lucrări inspirate de frumusețile naturii) și mulți alți creatori au reușit să dea suitei ca gen ce intrunește o succesiune de mișcări diferite, un mod de ansamblare tot mai interesant, o largă diversitate de imagini.

Pentru exemplificare vă propunem de astă dată mai multe lucrări ca de obicei. Oricare dintre ele vă vor da, însă, o imagine concludentă asupra evoluției suitei într-o anumită etapă istorică.

Procuravi-vă înainte de toate una din Suitele pentru orchestră ale lui Bach, în care alături de cunoscutele tipuri de dansuri compozitorul introduce piese de caracter, cu un conținut programatic. Cea de a 4-a suită de pildă, interpretată în recenta stagiune de Filarmnica bucureșteană, cuprinde următoarele mișcări — o Uvertură

(caracteristică tuturor suitelor orchestrale ale lui Bach), două Bourree-uri, o Gavotta, două Menuete și o fermecătoare piesă de caracter intitulată „Rejouissance” (Veselie). Capodopere în domeniul suitei orchestrale găsim în creația marelui Enescu. Suita I, de pildă, cu celebrul ei Preludiu la unison.

„Electrocardul” a difuzat un excelent disc (ECE — 072) cuprinzînd și „Suita sătească” de Enescu, scrisă în 1938 în amintirea zilelor copilăriei. „Tânărul cîmpenească”, „Străngări zburdînd în aer liber”, „Casa veche a copilăriei în asfîțit”, „Părul sub lună”, „Dansuri țărănești” — iată titlurile celor 5 mișcări ale Suitei care vă dau de altfel cercul de imagini al lucrării.

Zilele trecute a apărut și o nouă ediție a discului închinat suitei lui Mihail Jora „Privești moldovenești” (ECE 030) din care puteți asculta acum toate cele patru tablouri: „Pe malul Tazlăului”, „La joc”, „Griu sub soare” și „Alai țigănesc”.

În sfîrșit, o imprimare a Suitei I, din baletul „Romeo și Julieta” a lui Prokofiev, vă poate da exemplul unei excepționale lucrări în genul suitelor extrase din partiturile pe care compozitorii veacului nostru le scriu pentru teatrele lirice, teatrele dramatice sau filme.

IOSIF SAVA

Broderii în piatră. (Piața Unirii — Iași) Foto: AGERPRES

PE ȘANTIERUL TUNELULUI FILEȘTI — GALAȚI

Un important obiectiv la care se lucrează de la sfîrșitul anului 1964, tunelul de cale ferată situat între Galați și Filești face parte din marea ansamblu de lucrări necesare construcției Combinatului siderurgic Gheorghe Gheorghiu-Dej. Tunelul se execută după un proiect elaborat de Institutul de proiectări căi ferate București și va asigura dublarea căii ferate Barboși-Galați pe sub dealul Filești.

Străpungerea dealului despre care e vorba a solicitat ample studii din partea specialiștilor, dată fiind structura macroscopică pronunțată a pămîntului. Ca urmare a fost aplicată o metodă originală de execuție folosită pentru prima dată în țară: excavarea și osatura boltei din prefabricate de beton, faza cea mai importantă a lucrării, se efectuează la adîncul unui semiciclu metalic. Restul secțiunii tunelului se execută din beton monolit. Iată și cîteva din avantajele noii metode: la fiecare metru liniar de tunel se economisește circa 8 metri cubi material lemnos și se obține cea mai avansată viteză de înaintare — 1,5 metri liniari pe zi.

Calculule specialiștilor demonstrează că la fiecare metru liniar de tunel se realizează pe această cale o economie de 7—8 mii lei.

Concomitent cu străpungerea și consolidarea se execută și lucrările de electrificare. Graficele operative arată că toate lucrările sînt mult avansate la ambele intrări.

Sfîrșitul anului eurent va marca intrarea în exploatare a noului tunel care va contribui la creșterea considerabilă a traficului de mărfuri (de două ori) la regularitatea și siguranța circulației.

V. MOINEAGU

Siluetă Foto: VASILE RANGA

(Urmate din pag. 1-a)

elevii culeg date și impresii care, la întoarcere, sînt reunite în cadrul unor expoziții. În dimineața zilei de 27 iulie, aflîndu-ne în fața Liceului nr. 11, am urcat drum bun celor 56 de elevi care porneau într-o excursie pe traseul Cluj—Bicaz—Suceava—Rorș—Baia Mare. Cu acest prilej am cunoscut îndeaproape modul în care a fost pregătită excursia. Încă din ianuarie a fost ales și comunicat elevilor traseul. S-a întocmit o hartă a excursiei, ilustrată cu imagini. Elevilor le-au fost recomandate cărți, articole din reviste de specialitate, reportaje care se refereau la aspecte economice, istorice, geografice și turistice din zona respectivă. Patru profesori de specialități diferite — vechi și pasionați turiști — au asigurat conducerea și îndrumarea excursiei. Am vizitat și alte școli clujene. Peste tot același interes pentru pregătirea excursiilor și

drumețiilor, aceeași fantezie organizatorică concurează la asigurarea reușitei acestor acțiuni. Singurul impediment important, am aflat, îl constituie schimbarea de ultimă oră a termenelor multora din aceste excursii de către comandamentul central pentru organizarea vacanței.

Elevii Liceului nr. 15, de pildă, urmau să plece în excursie la 3 iulie. În 2 iulie li s-a comunicat însă că excursia se amîna cu o lună.

Alte promisiuni — făcute cu prilejul discuției organizate de ziar — se refereau la elevii care, rămași în oraș, își vor petrece vacanța și în centrele culturale-sportive. Pornim pe urmele acestor promisiuni. O primă constatare: numărul elevilor atrași de acțiunile organizate este foarte mic. Constatarea a făcut-o și or-

ganizatorii. În două analize — la nivelul orașului — s-a ajuns la concluzia că elevii trebuie convingi să participe la acțiunile centrelor culturale-sportive. Soluția: cadrele didactice să treacă pe la casele elevilor, invitîndu-i la fiecare activitate în parte (?). Pe teren s-a ajuns pînă la a se cere... semnături din partea părinților (Liceul nr. 8). Ne mirăm însă cum de nu s-a observat — cu prilejul acestor analize, la care au participat reprezentanți ai secției de învățămînt a sfatului popular orășenesc, al Comitetului orășenesc al U.T.C., directorii ai centrelor culturale-sportive — că, de fapt, explicația trebuie căutată, în primul rînd, în conținutul programelor de activitate ceea mai bună garanție a semnăturii în cartea de prezență a acestor

activități!). Pentru elucidarea cititorilor reproducem în sfîrșit programul celor două centre culturale-sportive organizate pentru liceeni. LICEUL NR. 8: „6 iulie — film la cinematograful „Republica”; 9 iulie — lecție de înot; 13 iulie — vizită la Muzeul de artă; 15 iulie — înet la strand; 20 iulie — film la cinematograful „Tineretului”; 22 iulie — excursie la Făget; 27 iulie — excursie la Someșeni; 29 iulie — vizită la Muzeul etnografic; 3 august — meci de fotbal; 5 august — excursie la Făget; 10 august — plimbare pe malul Someșului; 12 august — film la cinematograful „Progresul”; 17 august — fotbal; 19 august — vizită la Muzeul arheologic; 24 august — volei; 26 august — vizită la Grădina botanică”; LICEUL „GEORGE

COȘBUC”: „7 iulie — vizită la Muzeul de istorie; 14 iulie — concurs de ping-pong; 21 iulie — vizionarea unui film; 4 august — tenis de cîmp; 11 august — vizionarea unui film; 25 august — vizitarea Grădinii botanice”.

Să adăugăm că și programele celorlalte centre culturale-sportive sînt la fel. De ce nu manifestă elevii interes pentru acțiunile pe care le conțin? I. La filme merg singuri. Altevea ar fi fost dacă aceste vizionări erau precedate sau urmate de o discuție pe teme de cultură cinematografică. 2. Muzeele — inscrișe cu insistență în cele două programe — le-au vizitat și în timpul anului. Menționăm totuși că asemenea vizite ar fi prezentat interes dacă erau organizate în vederea unor concursuri „Cine știe, răspun-

de” sau, ca urmare a unor întîlniri cu muzografi, botaniști, istorici etc. 3. Nici excursiile — prin ele însele — nu prezintă prea mare interes, în primul rînd pentru că în locurile alese s-au făcut nenumărate drumetii.

Desori, în cursul vizitelor la centrele culturale-sportive am fost întrebați: „Ce-am putea face mai mult?”. Cuvîntul participanților la discuția organizată de ziarul nostru, în primul rînd al tovarășei Cornelia Makșay, directoră adjunctă la Liceul nr. 3 (prințre altele dînsa sugera „expediții științifice, centre de cercetare a reliefului, a etnografiei, a istoriei orașului, centre de arheologie școlară, întîlniri cu oameni de mare prestigiu intelectual și științifice, seri de dans”), conținea numeroase propuneri. Trebuie deci analizate aceste propuneri. Trebuie organizat un schimb larg de păreri între cadrele didactice, o consultare sistematică a profesorilor elevilor. Și, în orice caz, era nevoie de mai multă fantezie organizatorică și răspundere.

ZILE DE VACANȚĂ

- Să discutăm despre
- Să discutăm despre
- Să discutăm despre
- Să discutăm despre
- Să discutăm despre

TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

ȘTIȚI SĂ VĂ PURTAȚI ÎN SOCIETATE?

TINEREȚEA BUNULUI GUST

Cu o lună în urmă, ziarul nostru a publicat cea de-a doua întrebare, în cuprinsul unei noi dezbateri etice pe tema comportării în societate. Am primit la redacție sute de scrisori în care tinerii de pe tot cuprinsul țării, exprimându-și adevăratele lor și la această inițiativă a ziarului, ne scriu despre nemulțumirile pe care le-a ridicat în fața lor întrebarea: „Știți să vă purtați în societate?”

Silviu Matei din Petroșani subliniază că întrebarea lansată de ziar este soră bună cu alta: „Ce părere ai despre tine și despre purtarea ta?” însemnând, implicit, un examen de autodefinire a personalității fiecăruia. Și în acest sens, aria care ar putea cuprinde felul de a purta devine foarte largă prin raportarea unor gesturi aparent simple, raportate la caracterul omului, la gusturile lui, la concepția lui despre sine însuși și despre cei din jur. Primul și cel mai important raport pe care-l stabilesc corespondenții noștri este acela individ-societate, sintetizând vorbele, faptele, ținuta, gesturile lor la felul în care îi judecă, îi apreciază colectivul. Se trec cu vederea, în scrisori, unele

gesturi de politețe cotidiană, de bună creștere, cum ar fi: prioritatea urcării în tramvai sau autobuz, cedarea locului unei femei sau om vârstnic, salutul și acest fapt nu este întâmplător. Formale și educate în spiritul respectului și al unei civilități, aceste acte de politețe au devenit, pentru majoritatea tineretului un obicei, un reflex — în măsura în care bunul simț este un act reflexiv. Preocupările, problemele pe care și le pun cititorii noștri sînt de profunzime, atingînd, după cum spunem, trăsături de caracter, formarea personalității. „De felul cum știm să ne comportăm în societate — ne scrie Nicolae Gh. din Tg. Jiu — depinde formarea noastră ca oameni noi ai societății socialiste, depinde înțelegerea personalității fiecăruia. Enumerînd cauzele care „împiedică” formarea, Gh. din Craiova subliniază: „Politețea nu este decît o virtute falsă dacă ea izvoare din teama de a nu ofensa codul manierelor elegante, dacă ogîndește doar un mod exterior de manifestare. O purtare civilizată înseamnă sensibilitate, trăsături de caracter deosebite”.

„Fronia Marin din Tg. Mureș scrie: „Asupra modului de a te comporta în

societate o mare influență o are și mediul în care trăiești și muncești, colectiv este format din noi toți, trebuie să ne străduim ca fiecare să ne purtăm, în așa fel încît să fim un exemplu”.

„Pentru a ști să se poarte, — crede de cuvință și Dragomir Alexandru din Pitești — tinerii trebuie să fie cit mai

reji de la alții, să ai totul de-a gata, ci este necesară o muncă de autoeducație continuă, de autoperfecționare.

Nu puțini dintre cititorii noștri ne mărturisesc cu sinceritate că nu pot da un răspuns afirmativ întrebării ziarului. „Elementarele norme de comportare civilizată, — ne scrie Popa Teodor din Arad — le-am învățat de la pă-

rinți într-o vizită” (Gabriela Feri — Iași).

După cum se vede, dorința de a fi cit mai corecți, cit mai moderni, de a fi totdeauna așa cum se cere unei anumite ocazii sînt momente din viață, este o dorință unanimă. Toți doresc să învețe, să se bucure de aprecierea celorlalți. „Regulile de comportare în societate n-ar duce nici de cum la o standardizare ci la imprimarea unei ținute și a unei purtări care să ne dea demnitate” — scrie Marian Corneliu din Brașov — care să reflecte frumusețea noastră exterioară dar și pe cea interioară”.

Se pune, astfel, în scrisorile cititorilor nostru o problemă de principiu: Este actuală și necesară codificarea unor norme de conduită? Ni se pare semi-

ficativ răspunsul lui Dan Stăneșcu din Buzău: „Consider oportuna apariția unui îndrumar, ceva în genul Codului manierelor elegante dar care să corespundă, prin conținut, epocii noastre. Nota de civilizație se va extinde, în acest fel, asupra tuturor oamenilor și nu va mai constitui apapanajul unui grup sau clase”.

De la Editura tineretului am aflat că se află în lucru un volum menit să îndrume nu numai bunul gust al tinerilor, ci și-a familiarizeze cu unele norme de conduită atât de necesare unui om modern, civilizată. Deci, dorința multor tineri de a găsi într-o carte adresată lor cîteva lecții de comportare în societate va deveni, în curînd, o realitate. Dorim însă, ca prin intermediul ziarului, să anticipăm apariția volumului, solicitînd autorului Dan Bihoreanu colaborarea și realizarea mai degrabă a unor cerințe ale cititorilor noștri. Prilej de înfăptuire, fragmentele care vor fi publicate invită, de asemenea, la dezbateri, la completări și, eventual, la un dialog cu autorul.

GALINA BĂDULESCU

CITITORII ÎN DIALOG

mult timp împreună la casele tineretului, la diferite acțiuni organizate pentru ei... Colectivul se dovedește a fi, și în această privință, educatorul cel mai competent. „Trînd și muncind într-un colectiv, ți se oferă posibilitatea de a-ți completa oricînd lacunele din vocabular, de a-ți controla gesturile și baptele, de a învăța să fii politicos și bine crescut” (Aneta Iacobescu — Lupeni). În multe din scrisori se precizează însă că nu este suficient să în-

rinți așa cum au știut și ei, mai bine, mai rău, dar sînt multe altele pe care n-am avut de unde să le aflăm. Foarte mulți tineri sînt conștienți de lipsurile din comportarea lor: „Trebuie să știm cum să întretinem o conversație, cum să salutăm și să răspundem la salut în diferite ocazii...”, (Anca Aurel — Brașov); „...cum se ține furculița, cum se ține cu cuțitul, cum se merge pe stradă, cum se face cunoștință...” (Gh. Chița — Petroșani); „...într-o comportare civi-

Unii își imaginează că a te îngriji de aspectul exterior, de felul cum arăți și cum te văd oamenii ar fi, dacă nu chiar un „păcat” atunci în orice caz o „inutilitate”, un lucru fără rost. Trebuie de la început să ne arătăm dezacordul cu un asemenea punct de vedere. A te îmbrăca decent, corect, și (chiar) elegant înseamnă a manifesta și în felul acesta o foarte civilizată grijă față de „cealaltă”, față de oamenii care te înconjoară și cărora le datorezi un elementar respect.

Dar cum ne îmbrăcăm? Cum realizăm „eleganța”, „distincția”, „bunul gust”?

Culoare, materie

„Cite feluri de „distincție” există? Dar de „simplitate”? Abia acum, după ce le-am scris, îmi dau seama cît de tendințioasă sînt întrebările de mai sus. Ce vrea să însemne, de exemplu, întrebarea a doua: „Cite feluri de simplitate există?” Și ce cauză a simplității între ghilimele, ca între doi trădători? Autorul vrea să insinueze că există mai multe feluri de simplitate?

Dacă mă gîndesc însă mai bine, nu insinuez nimic. Mă da este o afacere foarte personală. Adevărată elegantă este a fiecăruia așa cum și-o face și așa cum ei îl arată.

Ea este, cînd este, decentă, simplă, naturală, de bun gust. Această afirmație a mea a umplut de entuziasm pe Nuți, prietena amicalului meu Tit, pereche despre care vom avea prilejul să mai vorbim.

— Vezi, Tit? Asta e: simplitate, bunul gust!

Mărturisesc că vorbele ei îmi mergeau la suflet.

— Ascultă Nuți, spune-mi și mie ce înțelegi prin simplitate?

— Adică simplu: o fustă neagră, albăstră, gri; un pulover bleu, gri, o jachetă maron, gri.

— Și atunci ce este ne-simplu?

— Roșu, galben, portocaliu, verde. Culoarea de bilci, de prost gust.

Deci, există mai multe feluri de simplitate, există milioane de distincții și tot aceea „gusturi bune”, ținînd seama că toată lumea e sincer convinsă că „prostul gust” e alături, la vecini.

Să încercăm să ne lămurim în cîteva probleme esențiale. În ceea ce privește culoarea, eleganța feminină e ca și pictura impresionistă, o problemă de paleță. Vreau să spun că în realizarea „ținutei”, a impresiei de ansamblu, a aerului unic și specific care face o prezentă, culoarea are un rol din rolurile de vedetă. Dar în afara acestei afirma-

pune cu zgîrcenie. Pădurea nu e nici ea verde. Verde e praful, dar praful, cromatic vorbind, n-o să fie niciodată un etalon de bun gust.

Secundo: roșu-verde, galben-albastru, perechile de culori complementare adică, toată lumea a învățat că „merge”. Și ele „merge” într-adevăr într-o mulțime de împrejurări. Toată lumea mai știe că verde nu „merge” cu albastru. Și, într-adevăr, etodată nu merge. Dar adeseori un anumit verde se împerechează de minune cu un anumit albastru, în timp ce o rochie verde „curată”, verde-praz de primăvară (în vigoare și colorată) purtată la niște pantofi de șarpe roșu (da, roșu) îți strepește ochii pe cîteva săptămîni.

Și încă că după culoare și materie își are legile ei, regulile ei de care ascultă, pe care le respectă și de care nu vrea în nici un fel să se despartă. Un material vrea să fie talon, altul neapărat rochie, un altul palton. Unul vrea să umbrească minime și altul numai seara, cu tabieturi de oameni, și încă de maniaci. Sînt materiale care sînt nevoia corpului omenesc, care nu se simt bine decît atunci cînd mîngîie, și altele cărora le place a sta apretate, scoarțoase și distanțate.

Și încă că după culoare și materie ajungem la cel de-al treilea regulator care este al model, ca și al tuturor văzutei și nevăzutei: timpul. Ceasul este un mare tiran, un nemilos stăpîn și în vastul domeniu al modei. Dimineața se lucrează, sau se fac cum-părături, după masă se face sport, seara se merge la teatru, sau în vizită, sau la cinema-teatral. Imbrăcămintea de lucru trebuie să fie practică, cea de sport sau plim-

„Orele” hainelor noastre

Rafinamentul elegantei e făcut din discernămintele, din gusturi sigure devenite simț. Trebuie să simți nu numai imbinarea culorilor, dar și „valoarea materialului” evident valoarea lui de frumos, în primul rînd. Trebuie, adică, să simți ce somptuos, ce grav și profund vorbește mătasea luminii galbene de seară, cu ce eleganță, cu ce „înlănțuit” răspunde ea strălucirii lustrelor și reflecțiilor ei în pereții de marmură ai unui foaier de operă. Dar trebuie să simți, de asemenea, că lu-

mina zilei îi face rău, o tulbură, o doare și o face să (î)pe, mătasea are obiceiuri de noctambulă și fuge de soare. Ripitul și moarul sînt frumoase sub formă de panglicuțe. Dar devenite rochii și încă de culori amietoare seamănă a crocodili.

Și fiecare formă de materie își are legile ei, regulile ei de care ascultă, pe care le respectă și de care nu vrea în nici un fel să se despartă. Un material vrea să fie talon, altul neapărat rochie, un altul palton. Unul vrea să umbrească minime și altul numai seara, cu tabieturi de oameni, și încă de maniaci. Sînt materiale care sînt nevoia corpului omenesc, care nu se simt bine decît atunci cînd mîngîie, și altele cărora le place a sta apretate, scoarțoase și distanțate.

Și încă că după culoare și materie ajungem la cel de-al treilea regulator care este al model, ca și al tuturor văzutei și nevăzutei: timpul. Ceasul este un mare tiran, un nemilos stăpîn și în vastul domeniu al modei. Dimineața se lucrează, sau se fac cum-părături, după masă se face sport, seara se merge la teatru, sau în vizită, sau la cinema-teatral. Imbrăcămintea de lucru trebuie să fie practică, cea de sport sau plim-

„Orele” hainelor noastre

— Să mă ferți pentru întreprindere, Nuți. Primo: ce fel de galben și ce fel de albastru? Galbenul e de o mie de feluri și albastrul e de o mie de feluri. Cea mai sigură metodă de a alege nuanța proastă, nuanța care nu se împacă cu nimic e metoda aligerii culorii pure: albastru curat, roșu curat, galben curat, verde curat. Dacă vei observa cu atenție natura ai să vezi că ea, în marea ei întințelime, nu utilizează culorile curate decît ca podobe, ca un benghi de lumină aruncat strengărește, foarte tîrziu în orice caz, într-o mare de culoare potolită, liniștită. Griul nu este galben așa cum îl desenează copiii; e un fel de galben, un anumit fel de galben, care e stîns și în care macul roșu, care este într-adevăr roșu, pune o poadoabă cu grație, pentru că o

CUM NE ÎMBRĂCĂM?

— bare — comodă, cea de seară — frumoasă, căci necesitatea de a te bucura de felul cum arăți e o necesitate, și o de înțele. Imbrăcămintea de sport trebuie să fie comodă într-un anumit fel și altfel decît e comodă rochia pe care o pui cînd ieși la plimbare. Dar toate trebuie să fie elegante. Adică să corespundă necesității căreia îi sînt destinate și mai ales să se armonizeze cu cadrul, să se „încadreze”. Aici, din fericire, sper că nu e nevoie de demonstrații. E prea limpede că nu se „încadrează” nici cum, să zicem rochia de seară, la strung. Sau pantalonii lungi la ștrand. Și fiindcă vorbim iar de pantalonii, de data asta (e adevărat) de pantalonii 1966, și fiindcă pe străzi se văd atîta și mai obișnuiți și mai plastici (la propriu și la figurat), sînt foarte tentat să transcriu aici părerea Edmondului Charles-Roux, o expertă în materie (și în plus femeie, ceea ce risipește de la început orice nor de bănuială). Scrie ea, în al său „Nou cod de politețe adaptat vremii noastre” și redactat ca un dicționar alfabetic, la cuvîntul „pantaloni”:

„Toate femeile îl poartă. Puține femei îl poartă bine. Aveți curajul să constatați că

lumneavoastră faceți parte din categoria acolora care trebuie să renunțe la acest articol de îmbrăcăminte foarte comod. Și nu faceți din această cauză complexe de inferioritate...”

Unde se vede că tinerețea vrea să fie tinerețe

Tată, pînă aici, cîteva din legile severe ale politeții contemporane în ceea ce privește îmbrăcămintea. La care trebuie să mai adăugăm două, ca să le împlinim numărul: legea virstei și legea împrejurării. Legea virstei nu ar merita poate o discuție prea largă intrucît ne adresăm tinerilor.

Este foarte trist spectacolul fetei-vamp, sau al băiatului-donn. E profund trist și deosebit de neelegat. Tinerețea impune un anumit ritm interior, o anumită vioiciune, o anumită dezinvoltură. Ea respinge firesc, din necesități, prea naturale, corsetul și stăutul. Eleganța altei virste nu este elegantă, fiindcă este notă falsă, element străin. Eleganța nu se împacă cu elementul silii, forțat. Afectarea ucide și politețea și distincția. Eleganța este (obligatoriu) firească, ea însemnînd capacitatea naturală de a stabili cel mai natural echilibru între tine, între personalitatea ta și mediul, oameni și împrejurări. Este ceea ce înțelege greu „papițoiul” și „papițoiaica”. El vrea freză înecat de pomadă, în care fixează fir de păr a fost aranjat trucidînd în minute prețioase pierdute în fața ogînzii. Ea vrea cap cît o banișă, tapat, vai doamne, și cu o enormă suprafață dură de lac. El vrea papion și piepți supraapretați, ea cute, panglicuțe și „bijuiri”.

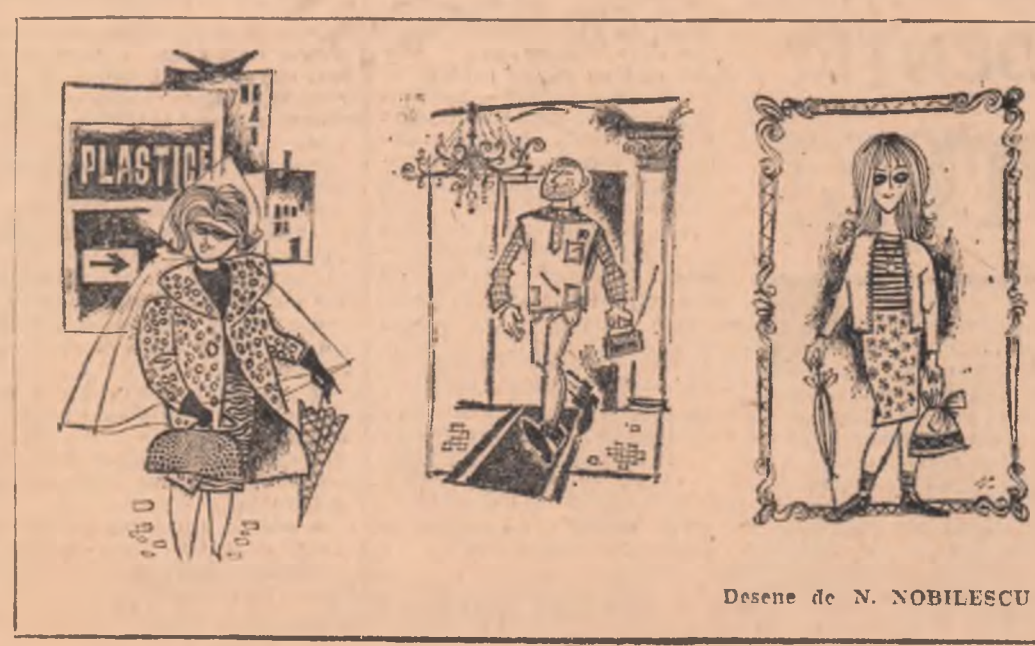
mai distinsă pată, dar arboindul, zic, la o înmormintare, ai toate șansele să fii scotit, și de drept, ușor deplasat și dacă mă pot exprima astfel, ținînd seama de împrejurare, ridicol. Ridicoli ești și atunci cînd apari în superba la bluză neagră de motociclist la un spectacol, la care oricum nu vei cu motocicleta. Ridicoli și atunci cînd vei cu „tangarezi” la un „ceai”. Dar, știu, ești foarte mîndru de ei, i-ai găsit cu trudă și coadă, ai fi în stare să dormi cu ei. Dar tangarezi ai alte rosturi și se poartă în altă parte. Ridicoli ești și atunci cînd vii la o reuniune fără cravată, fiindcă ai lucrat după masă și „n-ai avut timp”. Sînt foarte multe prilejuri de a fi ridicol.

Ascultă, zice Tit. Iartă-mă că te întrepru. Toate fetele și toți băieții ar vrea să te întrebe ceva. Noi am înțeles că dacă vrei să fii pe fix (așa se înțelege pînă aici) îți trebuie „jude” mii de costume. Or, mă înțelegi, aici e o problemă și de bănuți.

— Desigur, în special pentru tineri, această problemă are o importanță destul de mare. Trebuie să începi prin a avea un costum care „merge” în cele mai multe împrejurări. Să nu-ți cumperi tangarezi, manta de piele, pantofi sport, cămăși în carouri, cravate supercolorate, tricouri fisticăii. Ci, mai întii, ținuta decentă „bună pentru tot”, clasicul costum, cămasă albă, cravată de zi și de seară, pantofii negri. Există și pentru fete. Pentru fiecare în alt fel, o ținută general valabilă. În primul rînd aveți grijă de ea. Fetele, Rochia violetă să fie a doua. Rochia de mătase cu umeri goi să fie a treia, a patra. Pantofii aurii să fie a doua pereche. Eleganța de tineret să fie totdeauna în urma eleganței necesare. Ceea ce este superb în vîrstă nu va fi superb în dilap decît pe umărul nr. 2 sau, cite o dată, cel puțin pe umărul nr. 14. Umărul nr. 1 trebuie să fie obligatoriu, primul pe care-l umpleți.

Numărul unu în garderobă

Să luăm, de exemplu, „legea” împrejurării, care impune ținute vestimentare decente momentului. Arborînd cel mai elegant costum și la care cravata roșie cu puncte merge „ca o mînușă” și pe care batista albă, scoasă „învoali” din buzunar, pune cea

Desene de N. NOBLESCU

PRACTICA STUDENTILOR

PE SCHELE

de Octav Panca-lăsi

Practica studențească de vară pe șantierul 4, Balta Albă. Nici gazele (Intreprinderea de Construcții-Montaj nr. 2) și nici oasele (studenții ai anului IV, Institutul de Construcții din București) nu sînt la prima lor întâlnire.

Și totuși, contrazicînd dicționarul, mereu cite ceva nou sub soare...

Este primul an cînd, datorită unei judicioase colaborări între conducerea institutului și întreprinderii, practica de vară a studenților are loc în condiții simfonice îmbunătățite. Este vorba în primul rînd de faptul că, pentru înființarea, întreprinderea realizează simultan și în același loc obiective cu profile diverse. De obicei, atunci cînd se deschide șantierul unui complex edilțiar, în prima etapă se prevede construcția blocurilor destinate locuințelor, în a doua se trece la dotarea cu anexe care vor servi unităților comerciale, în a treia apar schelele viitoarelor școli, cluburi. În vara aceasta, etapele au fost reduse la una singură, studenților oferindu-li-se posibilitatea să facă o practică multilaterală. Sub ochii lor, în același timp, se ridică pe șantierul nr. 4, la care au fost repartizați, 7 blocuri de locuințe, un mare complex alimentar, o școală. Mai mult: metodele de lucru aplicate cunosc și ele o largă diversitate. Se folosesc atît așa numitele procedee clasice, cît și metodele moderne cum ar fi cea a cofrajelor glisante, a construcțiilor din prefabricate.

În legătură cu aceste condiții noi de practică a studenților, două păreri. Prima, a unui reprezentant al gazdilor, inginerul Alexandru Vasiliu, șeful lotului 21 Instalații: „Punem la dispoziția tinerilor și viitorilor noștri colegi un material de studiu practic deosebit de fructuos. Ei găsesc pe șantierul nostru o confruntare cu aproape tot ce ține de profesia inginerului constructor. Ne-am străduit să aducem aici echilibrul celei mai calificate, meșteșugului nostru cel mai bun. Studenții au ce învăța și de la cine învăța”. A doua, a unui reprezentant al oaspetilor, studentul Șerban Dilgeanu: „Nu vom uita poate niciodată această lună de practică. Pentru specialiștii noștri ea înseamnă incomparabil mai mult decît un contact cu munca vie a unui șantier. Pe o arie relativ redusă, facilitînd prezența noastră zilnică la diverse obiective în construcție, șantierul nr.

4 reprezintă în fond un prototip de șantier. Este ceea ce ne-am dorit, ceea ce orespunde în cel mai înalt grad dorințelor noastre de a ne pregăti multilateral”. Sarcinile practicii într-o asemenea ambianță au sporit și ele. Studenții iau contact cu numeroase alte lucrări care țin de sfera de interes a viitorului inginer, cum ar fi înlocuirea unor documentații cu privire la caracteristicile de materiale sau verificarea dimensiunilor spațiilor prefabricate. Și încă ceva. Tot din domeniul nouităților. Alături de studenții ai Institutului de Construcții, au fost invitați să facă practică aici și studenții de la arhitectură și elevii din ultimul an al școlii tehnice de arhitectură. Prilej pentru rodnică colabură între două profesii atît de legate una de alta, prilej pentru utile schimburi de experiență și emulații.

Există pe șantier un panou al frunzișilor întreprinderii de construcții. N-ar fi fost rău să existe și un panou al asemenilor care să cuprindă numele studenților ce se evidențiază în aceste zile de practică. Ar fi, desigur, prezent, printre aceste nume, cele ale studenților Octavian Lăsi, Gh. Pașca, Dana Turtureanu, Șerban Dilgeanu. E inutil să mai adăugăm că toți cei citați se numără printre studenții care, în sesiunile de examene au obținut calificative maxime în pregătirea teoretică. Nu numai aici, ci pretutindeni, practica de vară transformă o atare afirmație într-un truism.

Răsplătiți din plin pentru arderea cu care se pregătesc în vederea profesiei viitoare, punîndu-li-se la dispoziție cele mai bune condiții de lucru, studenții care își poartă zilnic prezența pe Șantierul de construcții nr. 4 din Balta Albă, mai au și un alt motiv de atracție către locul lor de practică, un motiv demn de luat în seamă în aceste zile de carnică. În apropierea șantierului, la doi pași de schelele care înalță noul complex edilțiar, se întinde, limpede și albastru, un lac. Încă nu-i gata lacul. Draga mai plutește încă pe suprafața lui, camioanele mai cără încă nisip pentru plajă. Dar asta nu-i o piedică pentru studenții, ca la sfîrșitul unei zile de practică, să schimbe salopeta cu oștumul de baie, tubul de nivel cu undița, cabina macaralei cu barca...

ION TRONAC
ADRIAN VASILESCU

In fața acestor viitori energetici tabloul de comandă nu mai reprezintă un mister
Foto: N. STELORIAN

SĂ RECAPITULĂM

Anul acesta practica studenților a fost organizată mai bine, realizîndu-se o coordonare mai operativă și, totodată, mai complexă a activității tuturor factorilor chemați să asigure eficacitatea ei: facultăți, întreprinderi, ministere.

O seamă de deficiențe constatate pe teren au generat propunerile:

- respectarea regulamentului în vigoare atît în ceea ce privește începerea perioadei de practică cît și încheierea ei;
- asigurarea numărului corespunzător de cadre didactice îndrumătoare;
- studierea atență a numărului de locuri necesar într-o uzină și respectarea numărului solicitat;
- mai mult interes din partea cadrelor didactice pentru activitatea studenților după orele de practică;
- desfășurarea colocviilor de practică în condițiile unei exigențe superioare din partea examinatorilor;
- acțiuni educative inițiate de organizațiile U.T.C. pentru creșterea pasiunii profesionale a studenților astfel încît să folosească pe deplin timpul de practică.

De adăugat aici că un cuvînt greu au de spus organizațiile U.T.C. și asociațiile studenților. În destule cazuri, mai complexă a activității tuturor factorilor chemați să asigure eficacitatea ei: facultăți, întreprinderi, ministere. O seamă de deficiențe constatate pe teren au generat propunerile: respectarea regulamentului în vigoare atît în ceea ce privește începerea perioadei de practică cît și încheierea ei; asigurarea numărului corespunzător de cadre didactice îndrumătoare; studierea atență a numărului de locuri necesar într-o uzină și respectarea numărului solicitat; mai mult interes din partea cadrelor didactice pentru activitatea studenților după orele de practică; desfășurarea colocviilor de practică în condițiile unei exigențe superioare din partea examinatorilor; acțiuni educative inițiate de organizațiile U.T.C. pentru creșterea pasiunii profesionale a studenților astfel încît să folosească pe deplin timpul de practică.

Cartierul Balta Albă din Capitală. În plină construcție, oferă studenților minunate condiții de practică
Foto: N. STELORIAN

lalt obiectiv — urmărirea în uzină a problemelor însușite la cursurile de specialitate din anul al IV-lea. Sub acest aspect considerăm programul de practică pentru studenții facultăților și secțiilor de tehnologia construcțiilor de mare vîră, „sumar” al capitolelor rezolvate la disciplinele de specialitate. Precederile sale nu pot fi îndeplinite din lipsă de timp sau pentru că în întreprinderi nu există condiții pentru realizarea lor. Studenții nu pot urmări, de pildă, elementele de reglare automată a mașinilor — unelte (rele, ambreiaje, redresoare, etc.) pentru că mașinile lucrează. Tot așa, n-au timp să realizeze — nici în schiță mică — proiectarea procesului tehnologic pentru un reper nou asimilat în uzină (cu subpuncte proiectarea unui dispozitiv specific; proiectarea S.D.V.-urilor necesare), nu pot urmări probleme legate de cauzele unor rebuturi, micșo-

— Ce ne puteți spune despre modul în care folosec studenții zilele pe care le petrec în uzină? Dacă vorbim de la realitatea că în destule părți ale lumii studenții sînt obligați să depună mari eforturi pentru a putea pătrunde într-o uzină, că uneori acest lucru este condiționat de plată sau constrins de semnarea unui contract de muncă pentru după absolvire ne dăm seama și mai mult că este în propriul interes al studenților noștri să valorifice complet și deplin acest mare avantaj creat de statul nostru socialist de a putea cunoaște încă din anii de școală procese de producție, utilaje moderne, organizarea întreprinderilor. Cei mai mulți studenți, amnați de dragoste față de vîntoarea lor profesie, dovedesc interes și receptivitate față de tot ce le oferă uzina cîștigînd în timpul de practică prețioase cunoștințe. Dar acest interes este încă scăzut la studenții din anii II și creșteri vizibile se înregistrează abia prin anul IV. Din păcate organizațiile U.T.C. nu manifestă destulă combativitate față de acest fenomen; se cocoloșesc lipsurile, nu se semnalează absențele, nu se discută încălcările disciplinare.

Interviu realizat de MARIETA VIDRAȘCU

În condițiile dezvoltării impetuoaase a economiei noastre naționale preconizată de Directivele Congresului al IX-lea al P.C.R., învățămîntului superior îi revin sarcini noi și importante pentru formarea cadrelor ingineresti la nivelul cerințelor economiei naționale și al progresului științei și tehnicii. În pregătirea cadrelor tehnice superioare, un rol deosebit de important îl are practica efectuată în întreprinderi și instituții, parte integrantă din procesul de învățămînt. Practica oferă studenților posibilitatea confruntării cunoștințelor teoretice dobîndite la

cursuri, seminarii și lucrări cu activitatea în producție. Totodată ea prilejuiește cunoașterea aspectului social al producției, contribuind la educarea studenților, în spiritul dragostei de muncă, la ridicarea conștiinței lor cetățenești. Cum a fost organizată practica în acest an, și cum folosesc studenții zilele pe care le petrec în uzină, ce măsuri pot stimula creșterea eficienței acesteia — iată cîteva probleme la care își propune să răspundă pagina de față.

VIITORUL INGINER LA LUCRU

Unul din telurile practicii studenților anului al IV-lea este familiarizarea viitorului specialist cu problemele curente ale activității ingineresti. Asupra acestui important aspect al practicii am cerut părerea unor ingineri, muncitori, cadre didactice — conducători ai practicii studenților la Uzinele „Steagul roșu”-Brașov.

Inginer GHEORGHE ARON — din comisia de practică a uzinei: Am împărțit grupele în subgrupe de 4-5 studenți și am alcătuit, împreună cu cadrele didactice, grafice de rotație pentru fiecare. În timpul săptămînilor de practică studenții trec prin cel mult două-trei din secțiile mari ale uzinei.

Cît privește aspectul ingineresc al practicii, cred că o piedică serioasă în realizarea lui o constituie numărul prea mare de studenți — practicanți veniți în uzină. Din acest motiv o urmărire de către acestia a activității zilnice a inginerilor este practic imposibilă.

— Chiar graficele de practică — a adăugat ing. IOAN JOSAN — nu pot oferi, pentru toate grupele în mod egal, condiții optime pentru o practică inginerescă. Aceasta și pentru că le-am întocmit separat, pe măsură ce sosseau în uzină cadrele didactice din diferite centre universitare. Trecerea studenților prin secțiile uzinei ar fi mai conformă cu cerințele programelor, dacă graficele de practică s-ar întocmi de la început pentru toate grupele, într-o constituire a comisiei de practică din uzină cu reprezentanții facultăților.

Trecem prin cîteva din secțiile unde fac practică studenții. Ingerii, mașinarii, muncitorii insistă asupra faptului că eficacitatea practicii este condiționată foarte mult de interesul studenților pentru problemele producției, pentru calitatea competențelor lor profesionale ca viitori specialiști. E de presupus în mod normal, că pasiunea, curiozitatea profesională nu se nasc acum, ele sînt la baza alegerii profes-

sionii însușite în facultate. Or, o aume lipsă a acestei curiozități, o plictisală timpurie manifestate aici, în timpul practicii, semnalează — după părerea celor cu care am vorbit — absențe tolerante încă în facultate. Studenții ar trebui să susțină un examen foarte exigent cu prilejul colocoiviului de practică, nota obținută avînd o pondere mult mai importantă decît în prezent la stabilirea situației matricole. În acest sens mai mulți dintre interlocutorii propuneau chiar ca pentru acei studenți care nu obțin calificative satisfăcătoare să se prelungească obligatoriul durată a sederii în uzină. Despre alte modalități prin

la Uzinele „Steagul roșu” (sau „Tractorul”) și alta la „Strungul” Arad (sau Fabrica de mașini-unelte și agregate-București) — ar fi mai eficiente deoarece studenții ar cunoaște bine atît linii automate sau agregate, proiectarea, construcția și tehnologia mașinilor unelte cît și proiectarea și execuția S.D.V.-urilor” (ing. NICOLAE STAN, asistent la Institutul politehnic „Gheorghe Gheorghiu-Dej”). „O dificultate importantă pentru studenți o constituie faptul că nu pot consulta prospectele și cărțile mașinilor. Se găsesc într-un număr cu totul nesatisfăcător. Extrase din acestea — mai ales schemele cinematice — ar

IN SITUAȚIA INGINERULUI... DAR CUM?

care ar putea fi stimulată într-un grad mai mare interesul studenților — practicanți față de problemele producției cît și despre acele aspecte care constituie piedici pentru realizarea aspectului „ingineresc” al practicii ne-au vorbit cadrele didactice: „Conduc o grupă de studenți cu specialitatea „mașini-unelte și scule”. Vor rămîne toată perioada de practică în această uzină. Alți colegi ai lor sînt la „Tractorul”. Consider că este nevoie ca această practică să fie eșalonată în două perioade, la două uzine diferite, întrucît programa, elaborată pentru uzine constructoare de mașini-unelte, nu poate fi realizată optim, cu toate adaptările numai într-o singură uzină. O practică eșalonată în două etape — una

trebuie multiplicată cu mijloacele proprii ale uzinei și puse la îndemîna studenților. Pe de altă parte, cred că inginerii din secții trebuie să sprijine mai mult practica studenților. Ne-a plăcut foarte mult grija și atenția cu care tovarășul inginer Sergiu Palaghian, de la sculerie, a explicat practicanților principalele aspecte ale activității ingineresti în această secție. Din păcate, nu sîntem primii peste tot la fel. Deseori, inginerii abia își găsesc vreme pentru studenți, le dau explicații și îndrumări expeditiv, insuficiente” (ing. IOAN MICSĂ, asistent la Institutul politehnic Timișoara). „Pentru o practică inginerescă este foarte important studiul critic al proiectărilor și execuției tehnologilor. Noi am atras atenția studenților asu-

vămîntului a trimis în marile centre de practică birgăzi și echipe de control care au semnalat și unele neajunsuri. Prima observație: unele institute n-au respectat numărul de locuri cerut în întreprinderilor, trimițînd mai mulți sau mai puțini studenți față de necesarul aprobat. Asa, de pildă, Institutul politehnic Iasi a cerut 80 de locuri la Uzinele Colibași și a trimis doar 12 studenți, după cum a repartizat doar 4 studenți la Uzinele

CE DEPINDE DE STUDENȚI ? APROAPE TOTUL !

— Ce trăsături — calități superioare — caracterizează practica în producție a studenților, ediția 1966?

— Pe baza experienței anului trecut, a analizelor făcute atît la nivelul institutelor cît și la minister s-au luat măsuri organizatorice de natură să ridice calitativ eficiența practicii în producție. Printre acestea sînt: încheierea la timp și pe baze mai realiste a convențiilor de practică cu cele mai moderne întreprinderi din țară, (în cea mai mare parte aceste convenții au fost încheiate pe timp de 3 ani, ceea ce permite desfășurarea unei munci de perspectivă) operație la care ne-am bucurat de concursul multor ministere; o mai bună instruire a cadrelor didactice care i-au însoțit pe studenți în practică, precum și a studenților înșiși. Trebuie să remarc de la început că a crescut interesul conducătorilor uzinelor pentru practica studenților, care nu o mai priveșc îngust, doar prin prisma necesarului lor de ingineri, ci ca pe o importantă problemă de stat. Această schimbare de atitudine este oglindită în

mecanice Plopeni deși a solicitat 50 de locuri. S-au mai manifestat și alte abateri de la regulamentul de organizare a practicii: unele institute au decalat ziua începerii practicii, trimițînd studenții „în rată” creînd astfel greutăți întreprinderilor. Astfel, în uzinele din Brașov numai studenții din oraș s-au prezentat la data fixată, cei din Cluj și Iași au început

îndrumător peste 200 de studenți. Dacă în ceea ce privește îndrumarea profesională a studenților practicanți, de către cadrele didactice se pot spune în general lucruri bune s-a semnalat însă o anumită lipsă de interes din partea acestora pentru activitatea studenților după cele 6 ore de muncă în producție. Or, prezența cadrelor didactice trebuie să se facă simțită mult mai complex.

— Nicidcum. Ministerul In-

● Știri interviuri repo
rtaje ● Știri interviuri
repo ● Știri ZILNIC inter
viuri reportaje ● Știri
interviuri reportaje ● Știri

INFORMAȚII

DINCOLO DE ZARE

ACTUALITATEA

A intrat în lucru

Un film

despre tinereț

Tânăra generație intră tot mai mult în atenția scriitorilor. E și normal. Avem un tinereț studios, perseverent, optimist, încrezător în sine, dar și conștient de responsabilitățile faptelor sale. Cum tinerețul acesta s-a format într-o familie și într-o școală se ajunge la o reciprocă răspundere între prieteni, între adolescenți și părinți lor. Dintr-o asemenea realitate complexă se inspiră, tematic, câteva scenarii de film: „Acesta-i fată fermecătoare” de Radu Cosoșu, în regia lui Lucian Bratu, „Diminețile unui tânăr cumplit” de Constantin Stoicuț, în regia lui Andrei Blaier și „Ultima noapte a copilăriei” de Dumitru Carabă, în regia lui Savel Sifopul.

Scenariul lui D. Carabă surprinde un moment important din viața liniară: renunțarea la ghidajul copilăriei în favoarea unei maturizări care-l pune față în față cu problemele grave de viață. El face primii pași spre ceea ce numesc realizare, pe care o intuiesc „fie în studiu, fie în muzică sau sport și, de ce nu am recunoaște-o, în dragoste”. Fana, Lucian și Dudu au terminat liceul și sînt în pragul unor examene de admitere nu numai în facultate, ci și în viață. Teul încearcă dintr-un deșeu o problemă majoră.

Cele trei personaje: Lucian, Dudu, Max, sînt trei ipostaze diferite ale tinerețului de azi. Vor căpăta ele relief autentic prin complexitatea caracterologică prevăzută de scenariu, prin puterea interpretativă a lui Liviu Tudu, Anton Taut și student la I.A.T.C. și Cornel Gariță student la I.S.E.?

Pînă aici surprizele nu au fost deloc mici (s-au consensat deja trei debuturi) și încă mai avem de recomandat personaje feminine: Fana, colega și prietenă cu Lucian (Silvia Bădescu), Silvia (Alina Ciurdăreanu, la al 2-lea film după „Steara fără nume”, studentă la I.A.T.C.) și Mina (Irina Gărdescu, cunoscută publicului mai ales din filmul „La pașii de întinț”). Scenariul încearcă o demarcație netă între copilărie și maturitate, înregistrînd pentru fiecare personaj o „ultima noapte a copilăriei”.

Soarele s-a ascuns după un nor. Echipa e nevoită să apăsască lucrul din cauza acestui colaborator capricios. Profit de această pauză forțată și mă apropiez de reportaj. Cum cei mai mulți dintre interpreți sînt foarte tineri și la primul lor film, l-am întrebă pe Savel Sifopul dacă colaborarea cu ei nu este dificilă.

— Deloc. Colaborarea cu tinerii pe care i-am ales mi se pare ideală. În ceea ce privește triunghiul masculin, Lucian, Dudu, Max, am o adevărată revelație. Sînt trei tipuri foarte diferite care sînt structura interioară exact cum îmi trebuiau și cu posibilități actoricești foarte mari! Toți sînt expresivi, naturali, spontani, sensibili și plini de farmec.

— Dar interpretele? — Cum solumite feminine sînt mai mici ca întindere, dar de o pondere apropiată de cele ale băieților, interpretele Silvia Bădescu, Alina Ciurdăreanu și Irina Gărdescu mă ajută să dau personajelor mai multă profunzime, contribuind cu focal lor la redarea ei mai pregnantă a diversității scenariului.

Ceea ce este foarte interesant e faptul că preocupările reale ale interpreților par a fi apropiate de preocupările personajelor. Astfel, Anton Taut și Cornel Gariță care au practicat boxul, vor avea de susținut un meci de box după toate regulile jocului.

Pentru iubitorii de muzică ușoară, prezența pe generic a lui Liviu Tudu (un frecvent interpret al muzicii ușoare) și a solistului vocal Cornel Gariță, anunță că muzica nu va lipsi din acest film despre tinerii și foarte tineri interpreți. Asadar, un început promițător. Dorim să vedem confirmarea.

AMITA NICOLETA GHERGHELA

Secvență la malul mării: regizorul Savel Sifopul și „directoia”. Va fi înțeles?

Miercuri dimineața a plecat în drum turistic pe care i-am ales mi se pare ideală. În ceea ce privește triunghiul masculin, Lucian, Dudu, Max, am o adevărată revelație. Sînt trei tipuri foarte diferite care sînt structura interioară exact cum îmi trebuiau și cu posibilități actoricești foarte mari! Toți sînt expresivi, naturali, spontani, sensibili și plini de farmec.

Cu prilejul comemorării a 75 de ani de la moartea lui Theodor Aman, la Muzeul de Artă din Craiova s-a deschis expoziția de grafică Theodor Aman.

Tei, la Suceava au luat sfîrșit lucrările

constatării pe tară a agrotehnicienilor și agrochimicilor din stațiunile experimentale. Constatarea a avut ca obiective dezbaterile principalelor probleme privind aplicarea tehnicii ferentilor în pană, cultura plantelor de nutreț, îmbunătățirea solurilor podzolice acide și erodate cu exces sau lipsă de umiditate (I. BELDEANU).

La Fălticeni s-a deschis, pe o durată de 20 de zile, un curs de inițiere pentru bibliotecarii comunei din regiunea Suceava. Organizat sub egida comitetului regional pentru cultură și artă, cursul va cuprinde, în afară de câteva consultații pe probleme de cultură generală, un număr de lecții de specialitate privind organizarea fondului de cărți, îndrumarea

lecturii, munca de masă cu cititorii. Urtimele 3 zile vor fi rezervate activităților practice. Cursurile se vor încheia cu o excursie de studii la lăsi unde vor fi vizitate biblioteca centrală universitară, biblioteca regională ș.a. (B. ION).

Miercuri s-a înapoziat în Capitală, colectiv Teatrului de Operă și Balet din București, care a participat la manifestările artistice cunoscute sub numele de Festivalul Atenei.

Urșina chimică din Valea Cîlnărească a început să producă oxid de zinc, necesar în industria vopselelor. Liniă de fabricație a fost proiectată și construită în uzină, și are o productivitate a-

proape dublă față de vechile utilaje. Prin punerea ei în funcțiune, capacitatea anuală a secției de oxid de zinc sporește cu încă 350 de tone. Sim în curs de montare noi instalații care vor permite ca în anul cincinalului capacitatea actuală a uzinei să se dubleze.

În scopul investigațiilor și măsurării rapide și precise a radiațiilor nucleare dintr-un mediu oarecare, specialiștii laboratorului de radiații din cadrul Inspectoratului sanitar regional din Tg. Mureș au construit un dozimetru portabil de mare sensibilitate.

Noul aparat permite măsurarea nivelului de radiație într-un domeniu mult mai larg decît instrumentele existente.

Festivalul cîntecului, dansului și portului popular

2 august. Cea de a treia zi a Festivalului cîntecului, dansului și portului popular a fost „susținută” de dobrogeni. Solii platurilor dobrogeni, veniți din Delta Dunării sau din Munții Măcinului, cîntăreți iscușiți din solzi de pește, meșteri la tamburină și dăirea, dansatori, au adus în festival un șirag strălucitor de doine, hore și sîrbe. Am rămas murmurînd cîntecul cavalerilor din Niciștelei cu glasul lor de gîm, asemănător clinchetului de mărunte cîntăna de mătase; cîntecul fluerilor din Negureni, ale căror melodii șoptite parcă ar fi cîntate sub apă.

Echipa de dansuri a căminului cultural din Avereni a fost îndelung rechemată în scenă. „Am venit să joc dar să pot și de grîi feciorului” ne spunea la sfîrșit, glumind, bătrînel Eusebiu Clumănd, pentru că feciorul său are 44 de ani, iar el 66. În această formație au jucat toate generațiile satului: copiii — Dobro Anton Viorel, Lazăr Lucian, Enache Ana, Pribotin Doina, elevi în clasele I și a II-a elementară — virșnici ca Ion Diniță sau Floarea Diniță, fratele său, bătrînii cum sînt Constantin Bobodel și Constantin Ghela care se apropie de 60 de ani.

De obicei se spune despre copii că ei cîntă și aplauze ca și bătrînii, unii pentru tinerete, alții pentru bătrînețea lor. Dar aici e vorba în primul rînd de o demonstrație a marilor virtuți ale folclorului nostru care nu are vîrstă.

Cîntecul vechi și noi ale Dobrogei au răsunat și ele pe scena festivalului. Amintim: Lie, lie, clocotie, Dobrogea arsă de soare, Pescarii din Dobrogea, Dorul dobrogean, Mindrîntă din Dobrogea, Zi-mă hădăia cîntec — interpretate de solisti Elmas Ismail din Constanța, Olevia Tudorică din Băneasa, Floarea Bratu din Castel, Aurelia Corcodoi și Aneta Averchi din Hîrsova.

Au trecut numai 3 zile de la începerea festivalului și pe plaja din Mamaia tot mai mulți oameni de peste hotare își însușesc înțelegerea în valerile mării cu strălucire imprimată din cîntecul și jocurile acestuia viuoraose desfășurate la folclorul românesc.

N. OANCEA

• În cadrul campionatului mondial studențesc de șah, ce se desfășoară în localitatea Orebrea, reprezentativa României a obținut două noi victorii. În runda a doua șahisti români au învins echipa Ungariei cu 2,5-1,5 iar în cea de a treia conduc cu 3-0 în partida cu selecționata Scoției, o partidă fiind întreruptă, care nu mai poate influența asupra victoriei.

• Maratonul nautic de la Ohrîd (Iugoslavia), continuă pentru campionatul mondial de mare fond, s-a încheiat cu victoria sportivului Mahmud Hanafi (Republica Arabă Unită), care a străbătut cei 36 km ai traseului în 9h 26'30".

• Selecționata de lupte (juniori) române a R.F. Germane va susține două întâlniri amicale cu reprezentativa similară a României. Primul meci se va desfășura sîmbătă 6 august la Rădăuți, iar cel de al doilea luni 8 august la Suceava.

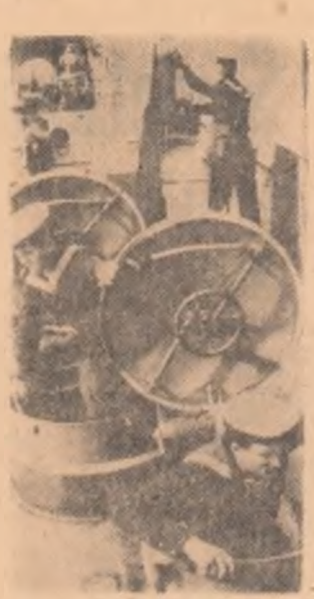
• După cum s-a mai anunțat, noua ediție a campionatului de fotbal al categoriei A va începe la 24 august. Prima etapă a popularelor competiții programează următoarele meciuri: **Progresul București — Dinamo Pitești**; **Dinamo București — Știința Craiova**; **C.S.M.S. Iași — Steaua**; **Farul Constanța — Rapid București**; **U.T. Arad — Universitatea Cluj**; **Jiul Petrla — Steagul Roșu Brașov** și **Politehnica Timișoara — Petrolul Ploiești**.

Campionatele categoriilor B și C la fotbal vor începe la 28 august. (Agerpres)

Oceanul, lume a infinitului și a miracolului. Fluvii, drumuri de apă care străbat, într-un desen fantastic, întreaga scoară terestră. Dar totul, în lumea aceasta de ape, înseamnă călătorie. Și primul motiv al călătoriei pe ape a fost instinctul cutelanței, al pasiunii pentru necunoscut; arzătoarea năzuință de a cunoaște și de a ști ce se află și ce se întîmplă dincolo de zare.

Urscam agale, zilele trecute, dealul Coicului, un cartier mărginaș al orașului Constanța, spre Școala militară superioară de marină și mă gîndeam că, de fapt, numai aici tineri se află aici în imina cărora mîrașul călătorilor a rămas statornic. A primit durabilitatea timpului. Interlocutorii mei și în primul rînd tovarășul Ștefan Ilie, capitan de rangul întîi mi-au furnizat destule amănunte care atestă cu prisosință cele spuse, întărindu-mi convingerea marii pasiuni ce animă sutele de elevi de a deveni marinari pricepuți care să stăpînească știința și arta navigației.

Anul acesta școala sărbătorește 50 de ani de la înființare. Din 1916 și pînă astăzi de aici au ieșit zeci de generații de navigatori pentru marina militară și comercială; aici au absolvit cursurile aproape toți ofițerii și căpitani de pe navele românești. Și poate că înainte chiar de a veni aici le știau: oricum, ele constituie prima literă a alfabetului marinăresc. Elevii de azi ai școlii sînt mîndri de tradițiile școlii. Cunoșcîndu-le, bucurîndu-se de condiții excelente de studiu — școala este dotată cu aparatură modernă necesară, cu laboratoare bine înzestrate — ei își nelesesc drumul spre însușirea temeinică a învățăturii. La un nivel științific ridicat. Școala, avînd un caracter de învățămînt superior — de aici ies ofițeri de punte care asigură conducerea navei, ofițeri mecanici, electrotehnicieni și electromecanici pentru deservirea aparatului propulsor și a instalațiilor auxiliare de bord — în chipul cel mai serios elevii trebuie să-și însușească cunoștințe temeinice despre aparatele electrice de navigație și transmisii, despre motoare și masini marine, despre rezistența materialelor și atele. Un corp de lectori cu

„Exercițiul de lupă”

multă experiență satisfac pe deplin cerințele și exigențele procesului de învățămînt. Dacă în anul întîi „boboci” învață în primele ore cum să-și pună bereta, iar mai tîrziu primele noțiuni cu caracter general din disciplinele tehnico-științifice privind introducerea în știința și arta navigației, în anul doi, se intră în problemele de specialitate iar în ultimii pe primul loc se înscrisă practica pe nave și în scurte practici de mare și următoarele însușirea deprinderilor în manevrarea tehnicii și determinarea punctului navei, într-un cuvînt băieții acesția cu fețe bronzate, iau în primire cîrma vasului. La orele cînd ne aflăm în incinta școlii, mare parte din elevii din anii doi, trei și patru erau plecați la unități pentru stagii de practică — cea mai grea sesiune a lor. Mulți dintre ei poate se aflau în largul mării îndeplinind exerciții tactice, conducînd la puncte fixe na-

vele care, provizoriu deocamdată, se aflau sub cîrma lor. La întoarcere sigur numărul „elevilor de frunte” — titlu de cinste la care rîvnesc fiecare — va spori considerabil. Cei din anii mici, se află, în aceste zile, la Centrul de pregătire practică marinărescă. Aici, sub îndrumarea unor pricepuți instructori, își formează primele deprinderi pentru manevrarea mai întîi a ambarcaunților cu rame și vele. Sînt primele elemente necesare formării obișnuinței pentru îndeplinirea serviciului la bordul navelor. Cu alte cuvinte, aici învață cum să calce pe vapor. De aceea nu ne-a surprins cînd am văzut cum sînt instruiți și tînă în mîna o vîslă, cum să tragă la rame sau să conducă pinzele, cum să facă o acostare. Dar în nici un caz aceste lucruri nu le face nimeni, pînă nu sînt înnoate. Printr-un exercițiu oglindă, imaginea de hasm a Mamaiei, elevii Mihai Paduraru, venit din „dulce țigul țesilor”, Vasile Pavel, obișnuit cu arșița Bărgănelului și călății, vîd cu ochii și simt cu toată ființa cum se materializează un vis al lor. Nu mai puțin romantic, cu toate că mare parte din timpul lor liber și petrec în atelier, sînt și Filip Marcel din Bacău și Ion Nagy din Petroseni. Pasionați constructori de navomodele, cu ani mulți la activ, ei făuresc cu o dibăcie și un meșteșug aproape de artă, un bric, „niște papuci de vitezi” și un torpilor. Și în acest fel elevii de aici își dezvoltă într-un mod imperativ marea lor pasiune pentru profesiunea a-leasă.

Pe nave militare, scrindîntîndele abastre; pe bărci și galupe, încordîndu-și mușchii și trăgînd virtos la rame; în clasă, în atelier și laboratoare, elevii. Școlii militare superioare de marină nu pregăt în stîrnuința de a pătrunde temeinic tainele navigației moderne, scrindîntînd tot timpul aceea lume de dincolo de zare.

VASILE CABULEA

*****

CINE MA

CLEOPATRA — cinemascop — (ambele serii) rulează la Patria (orele 9; 12,45; 16,45; 20,30); București (orele 8,30; 12,15; 16; 19,45).

JURNALUL UNEI FEMEII ÎN ALB rulează la Republica (orele 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15).

CINELE DIN BASKERVILLE rulează la Luceafărul (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30); Festival (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21); Grivița (orele 9; 11,15; 13,45; 16; 18,30; 21); Modern (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21,30).

500000 DE MARTORI rulează la Capital (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21).

ACTIUNEA „ZIMBRUL” — cinemascop — rulează la Lumina (orele 8,45; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21).

CĂSĂTORIE DE FORMĂ — cinemascop — rulează la Victoria (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45); Rahova (orele 15,30; 18); COPLAN IST. ASUMIA RISCUL rulează la Central (orele 8,45; 11; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45); Buzesti (orele 15,30; 18); Arta (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21).

HAL, FRANȚA I rulează la Union (orele 15,15; 18).

MONEDA ANTICĂ rulează la Doina (orele 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,45), program pentru copii (orele 9; 10,15).

INSULA SCLAVILOR — ORIZONT STINTIFIC nr. 4 UN NASTURE — BORDINO VALENTIN FEROV — PICĂTOR rulează la Timpu Noi (orele 9-21 continuare).

CELE DOUĂ ORFELINE rulează la Gîlulești (orele 15,30; 18; 20,45); Aurora (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21); Volga (orele 9; 11,15; 14; 16,15; 18,45; 21).

COLIBA UNCHILULUI TOM — cinemascop — rulează la Feroviar (orele 9; 12,15; 15,15; 18,15; 21,15); Excelsior (orele 9; 11; 14; 17; 20); Flamura (orele 9; 12; 15; 18; 21).

FANTOMAS — cinemascop — rulează la Înfrîntă între poezie (orele 14; 16; 18,15; 20,30).

MINE, MEXICUL rulează la Dacia (orele 9; 13,30; — continuare 16; 18,30; 20,45).

FĂRĂ PASAPORT ÎN TARĂ STRĂINĂ rulează la Bucegi (orele 9,30; 12; 16; 18,30; 21); Tpmis (orele 9; 11,15; 13,30; 16,15; 18,30; 20,45).

ESCROCII LA MINĂSTIRE rulează la Cringasi (orele 15,30; 18; 20,30); Gloria (orele 9; 11,15; 14; 16; 18,45; 21,15).

DRAGOSTEA ȘI MODA rulează la Unirea (orele 15,30; 18).

SERBĂRIILE GALANTE rulează la Vitan (orele 15,30; 18).

IN FIECARE ZI SĂRBĂTOARE — cinemascop — rulează la Miorita (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21).

NEAMU; SOIMĂREȘTILOR — cinemascop — rulează la Munca (orele 10; 18; 19).

ANGELICA MARCHIZA „INGE-RILOR” — cinemascop — rulează la Popular (orele 15,30; 18; 20,45).

PRIMA DEZILUZIE rulează la Muzilor (orele 15,15; 17,30; 19,30).

SOTIE FIDELĂ rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,45).

OPERATIUNEA „I” rulează la Viitorul (orele 15,15; 18; 20,45).

FERICIREA ÎN TRAIȘTĂ rulează la Colentina (orele 15,30; 18).

BĂIEȚII DE LA TONOMAT rulează la Melodia (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21).

MISIUNE EXTRAORDINARĂ rulează la Floreasca (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21).

HAIDUCII — cinemascop — rulează la Progresul (orele 15,30; 18; 20,45).

OMICROM rulează la Lira (orele 15,30; 18).

FANFAN LA TULIPE rulează la Drumul Sării (orele 11; 15,30; 18; 20,30).

PREA TRIZIU rulează la Ferentari (orele 15,30; 18; 20,45).

IN GENUNCHI MA ÎNTORC LA TINE rulează la Cotroceni (orele 15,15; 18; 20,45); Pacea (orele 15,30; 18; 20,30).

18.00 — Emission pentru copii și tineret școlar; 19.00 — Televizorul de seară; 19.15 — Preludiu „Mamaia” — 1966; 19.30 — Trei tablouri pe săptămîna nentate de Ion Frunzeti; 19.45 — Desene animate; 20.00 Anchetă TV; Tema „Cum sîntem primii”; 20.20 — Un cîntec pentru tine; Montaj muzical coregrafic; 21.00 — Film „M-am îndrăgostit la Copenhaga”; o producție a studiourilor din Danemarca; 22.35 — Televizorul de noapte; 22.45 — Buletin meteorologic; 22.50 — Închiderea emisiunii.

CONTINUĂRI

Profesor: experienta inaintata
Examinator: producția

malele sînt date la sacrificare, deci și în producție. Metoda amintită — îmbrățișată pînă acum de mai multe cooperative agricole — a asigurat la G.A.S. Șandra recepționarea cu 30 la sută mai multe vitele de calitate I pentru reproducție și obținerea, la prima fătare, a unui spor de producție de 425 litri lapte pe cap de vacă mulsă.

Prin vizite ale tinerilor de la o unitate agricolă la alta, prin organizarea unor întîlniri cu specialiști de diferite profesii etc., Comitetul raional al U.T.C. Sînnicolau Mare și-a adus în bună parte contribuția la generalizarea în rîndurile tinerilor îngrijitori de animale a metodei de îngrijire a taurinelor pe bază de uree, de administrare în hrana porcilor prin îngrijit

Un om iese din mare

ruind pămîntului ianțezia seriosă, puțin tristă, a otrăvii constructor de fortificații.

Mai întîi a trasat un șanț, scobind-u-l cu palmele, apoi nisip astfel excavat l-a adăugat uneia dintre latari și l-a înțit prin clevea lovită de des și ușoate. În colțurile zidului astfel înălțat avea de gînd să clădească niște turnuri, iar în acest scop trebuia să folosească o gălețușă, îndesînd-o cu același material de construcție și apoi răsărînd-o, cu tehnica de formare a „cozonacilor”. S-a dus să-și caute încauza de pe unde o lădase. În acest timp, însă, marea, poate de dorul lui, a făcut un ușor salt, avînsînd pe plajă, Extremitatea valului a căzut moale, fără putere, în sanțul fortificației, dar zidul nu l-a mai putut trece. Apa a rămas să bălăcească acolo, argilie ca o diră de meic.

Omul s-a întors, pînă de atunci curb uneala de călătorii. Din prima ochire a înteles cele petrecute. Subzise la bază, zidul pierdea din consistență vînzînd cu ochii, iese cli piperau se pînă în lăcăr, drama urma să se consume pînă la capăt. Marea se legăna, valurile își luau vînt din ce în ce mai tare, un „hei-ru” mult trebuia să împingă un val pînă aici, la construcție. Nu era oare mai cuminte să mule fortificațiile mai încoace, acolo unde, neașteptate de apă,

în pădure și să vegheze dacă respectă sau nu regulile de protecția muncii. Aceasta este obligația și datoria maitrului, a șefilor de exploatare etc. Însă cine-l împiedică ca, sesizînd unele abateri, să inițieze o dezbateră asupra cauzelor care duc la apariția accidentelor de muncă, o dezbateră care să fie precedată de măsuri educative pe o durată mai lungă? Organizația U.T.C. de la I.F. Baia de Aramă n-a făcut acest lucru și Comitetul raional U.T.C. Gorj are datoria să-l ajute s-o facă pe viitor.

Răspunderea materială și morală pentru respectarea normelor de tehnica securității o poartă, firește, conducerea întreprinderii. Am putea lua ca obiectivă și plină de griji pentru oameni, cum normal ar trebui să fie, relațarea tovarășului inginer șef. „Fiecare om nou venit în întreprindere este instruit în amănunțime cu normele de tehnica securității muncii”.

Faptele însă se încapătinează să-l contrazică pe tovarășul inginer șef. Să recurgem tot la un exemplu. La gura de exploatare Apa Neagră s-a prezentat, pentru angajare, un tînăr. Nu era de profesie tractorist, ci mecanic. Șeful de coloană, în mod normal, nu

trebuia să-l încadreze ca tractorist. N-a ur trecut nici trei zile și tînărul a suferit un accident grav.

Ce explicații dă șeful de coloană n-a „Planu era periclitat. Ducemă lîpsă de tractorist de mai multă vreme. Tînărul, fiind mecanic, știa să conducă și tractorul”.

Acestate sînt explicațiile. Accidentul a avut loc. El a fost favorizat de nerespectarea legilor privind angajarea unui om într-o întreprindere. Să le recapitulăm. Șeful de coloană nu este persoană juridică și nu are dreptul să dea unui om pe mînă o mașină fără semnătura conducătorii întreprinderii pe fișa de angajare. (Acum conducerea întreprinderii susține că n-a știut de angajare, iar șeful de coloană pretinde că a știut). Orice angajare este precedată de un temeinic instructaj tehnic, de o probă de lucru. Cum s-a făcut instructajul în cazul acestui tînăr? Responsabilul cu protecția muncii pe întreprindere are răspunsul pregătit: instructajele tehnice se efectuează de către șeful de coloană la angajare. Dar cine face instructajul tehnic al șefilor de coloană, cine controlează și îndrumă (sau ar trebui) activitatea acestora pe

linia de N.T.S.? De cite ori a asistat sau a participat responsabilul cu protecția muncii pe întreprindere la astfel de instructaje? Ce măsuri a luat conducerea întreprinderii pentru transformarea instructajului tehnic într-un act de responsabilitate și constituie atunci cînd lucrurile au arătat că ele se desfășoară formal? Sînt întrebări pe care nu le putem însoți de răspunsuri pentru că nici interlocutorii nu au putut-o face.

Cauzele accidentelor de muncă de la I.F. Baia de Aramă ar trebui să constituie obiectul unei analize și din partea organelor de specialitate ale Ministerului Economiei Forestiere. Acestea au obligația să analizeze stilul și metodele de muncă ale organelor care răspund de respectarea normelor de tehnica securității muncii și competența și calificarea cadrelor care lucrează în acest domeniu; să analizeze, de asemenea, în ce măsură construcția tractoarelor (este vorba de faptul că au central de greutate în spate, că nu sînt dotate cu plase de protecție etc) influențează apariția unor accidente și, evident, să stabilească un program de măsuri care să ducă la întărirea securității muncii în toate exploatarea forestiere.

CE NU SE VEDE DIN CAUZA COPACILOR...

sînt mult mai grele decît într-o întreprindere obișnuită. Nimeni nu cere membrilor comitetului organizației U.T.C. să se tîna după fiecare tînăr

Lucrările sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S.

MOSCOVA 3 — După cum anunță agenția T.A.S.S., la Moscova au continuat miercuri lucrările sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S. În ședințele separate de dimineață ale celor două camere au fost alese comisiile permanente ale Sovietului Uniunii și Sovietului Naționalităților.

În ședința comună a fost ratificate decretul de lege emise de Prezidiul Sovietului Suprem în perioada de la ultima sesiune.

S-a trecut la următorul punct al ordinii de zi: alegerea Prezidiului Sovietului Suprem. La propunerea lui L. I. Brejnev, secretar general al C.C. al P.C.U.S., a fost reales în funcția de prezidente al Prezidiului Sovietului Suprem, N. V. Podgornii, care a supus apoi aprobării deputaților componența noului Prezidiu. Au fost aleși 14 vicepreședinți, un secretar și 20 de membri ai Prezidiului Sovietului Suprem.

La cererea R.S.S. Lituaniene nu a fost ales un vicepreședinte din partea acestei republici intrucit reprezentantul ei, I. Paleckis, a fost ales ca președinte al Sovietului Naționalităților.

În continuare la propunerea lui A. N. Kosighin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., Sovietul Suprem a aprobat în unanimitate componența noului guvern al Uniunii Sovietice, care nu a suferit nici o modificare față de cel precedent.

Luind cuvântul, A. N. Kosighin a prezentat Declarația referitoare la problemele principale ale politicii interne și externe a guvernului sovietic. El a subliniat că în domeniul politicii interne activitatea guvernului va fi îndreptată spre îndeplinirea sarcinilor trasate de Directivile P.C.U.S. referitoare la planul cincinal de dezvoltare a economiei (1966—1970).

Președintele Consiliului de Miniștri a relevat că reforma economică care a început să fie îndeplinită în U.R.S.S., trebuie să cuprindă rind pe rind toate ramurile economiei naționale. Condiția principală a îndeplinirii politicii economice a partidului în etapa actuală, a spus el, este folosirea deplină a forțelor agresive ale imperialismului, preîntâmpinarea unui război mondial.

Guvernul sovietic, a spus vorbitorul, va ține mereu spre dezvoltarea continuă a colaborării multilaterale și în toate domeniile cu toate țările

socialiste, imbinând interesele naționale cu cele internaționale.

Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. a arătat că C.C. al P.C.U.S. și guvernul sovietic dau o înaltă apreciere Consfătuirii Comitetului Politic Consultativ al statelor participante la Tratatul de la Varșovia și întăririi conducătorilor partidelor comuniste și muncitorești și a sefiilor guvernelor țărilor membre ale C.A.E.R., care au avut loc recent la București.

În continuare vorbitorul a spus că o direcție importantă a activității politice externe a U.R.S.S. este sprijinirea misiunii de eliberare națională din țările Asiei, Africii și Americii Latine. Aceste popoare pot fi sigure că U.R.S.S. va intensifica sprijinul acordat cauzelor lor juste.

O altă direcție importantă a activității Uniunii Sovietice pe planul politicii externe o constituie relațiile cu țările capitaliste pe care simțăm decizi să le dezvoltăm pe baza principiilor coexistenței pașnice.

O primejdie directă pentru securitatea generală o creează agresiunea S.U.A. în Vietnam care începe să se extindă, de asemenea, asupra Laosului și Cambodgiei. În Vietnamul de sud americanii se mențin cu ajutorul baionetelor. Atacul filihăresc al S.U.A. împotriva R. D. Vietnam le-a pus în situația de izolare internațională crescând, Guvernul U.R.S.S. va face tot ce depinde de el pentru a ajuta poporul vietnamez să izgonească cît mai repede pe ocupanții americani, de pe pământul Vietnamului.

Uniunea Sovietică — a spus Kosighin — continuă să caute cît pentru reglementarea pașnică a problemei germane pe baza recunoașterii existenței a doua state germane. Examinarea problemelor din Europa, a spus el, poate avea forme variate. După părerea U.R.S.S. și a altor țări socialiste, una dintre formele cele mai promițătoare este convocarea unei conferințe generale europene.

Șeful guvernului sovietic a relevat evoluția pozitivă a relațiilor cu diferite țări capitaliste. În ce privește relațiile cu S.U.A. el a spus: Guvernul S.U.A. trebuie să-și dea seama că mergînd pe calea agravării

situației internaționale, pune totodată în primejdie viitorul relațiilor sovieto-americane. Pentru normalizarea acestor relații este necesar ca S.U.A. să respecte normele dreptului internațional, să pună capăt amestecului în treburile interne ale altor țări și popoare.

În încheiere, A. Kosighin a spus: Dacă privind lucrurile pe un plan larg, atunci în perspectiva actuală înordării, provocată de agresiunea imperialistă, tendințele fundamentale sînt de mult favorabile forțelor care militază pentru asigurarea păcii și securității internaționale.

În continuare lucrările, Sovietul Suprem a aprobat Declarația referitoare la activitatea guvernului, prezentată de A. N. Kosighin, precum și Declarația Sovietului Suprem al U.R.S.S. în legătură cu problema vietnameză, supusa sesiunii de deputatul acad. A. Tupolev. În această declarație se aprobă linia politică și activitatea practică a guvernului sovietic în problema vietnameză și i se încredințează sarcina de a lua noi măsuri pentru ajutorarea poporului vietnamez în lupta lui dreaptă împotriva agresiunii americane, pentru întărirea păcii și securității popoarelor.

Se relevă că noile raiduri aeriene barbare asupra R. D. Vietnam atestă că agresiunea criminală a S. U. A. în Vietnam a intrat într-o fază nouă. Acțiunile cercurilor conducătoare din S.U.A. duc la înăsprirea simțitoare a înordării internaționale, crează o primejdie serioasă pentru pacea și securitatea tuturor popoarelor și statelor, se arată în declarație.

Sovietul Suprem sprijină cu hotărâre Declarația cu privire la agresiunea S.U.A. în Vietnam, adoptată de țările reprezentate la Consfătuirea de la București, a Comitetului Politic Consultativ al statelor participante la Tratatul de la Varșovia. Sovietul Suprem adresează tuturor guvernelor și parlamentelor chemarea de a-și spune cuvîntul hotărîri în numele apărării principiilor dreptății și legalității în relațiile internaționale, în legătură cu intensificarea agresiunii S.U.A. în Vietnam, se subliniază în declarație.

Lucrările primei sesiuni a Sovietului Suprem al celei de-a 7-a legislaturi au luat sfîrșit.

„Invidie“ italiană

„Ceea ce te surprinde atunci cînd abordezi criza din N.A.T.O. cu interlocutori italieni de cele mai diferite nuanțe, este un sensibil sentiment de invidie pentru Franța lui de Gaulle”. Remarca aceasta, făcută într-o corespondență din Roma publicată de NEW YORK TIMES, ne apare sugestivă. E necesară însă o observație: ceea ce l-a „surprins” pe corespondentul ziarului new-yorkez este, de fapt, un lucru foarte puțin surprinzător.

În cercurile politice italiene cele mai diverse se manifestă ceea ce influențiază iar milanez IL GIORNO denumește „dorința de a se elibera din ipoteca împovăritoare pe care o reprezintă mecanismul militar integrat al N.A.T.O.”. Mai precis, e vorba de faptul că opinia publică italiană resimte mereu mai acut necesitatea de a evita pericolul pe care îl implică participarea la N.A.T.O., situația la remorca strate-

giei și politicii americane (mai ales în lumina agresiunii S.U.A. în Vietnam). „Este un adevăr recunoscut la Farnesina (sediu ministerului de externe italian (n.n.) — remarcă IL GIORNO — că mulți din italienii care înainte susțineau fără rezerve N.A.T.O. au astăzi dorința, dacă nu mărturisită, cel puțin secretă, de a vedea Italia urmînd o politică dezangajată, în genul Parisului”.

În contextul și prin forța de influențare a noilor realități internaționale, exemplul francez exercită în Italia o presiune sensibilă, foarte concretă. O dată cu începerea evacuării bazelor americane din Franța se creează o situație pe care IL MES-SAGERO o sintetizează în felul următor: „Italienii constată că în cadrul celei 52 de baze N.A.T.O. de pe teritoriul francez vor dispărea și că Italia nu va avea la frontierele sale decît state fără nici un fel de baze militare străine”.

Este, în esență ideea pe care a subliniat-o zilele trecute, într-un sens mai larg, fruntașul socialist Richardo Lombardi afirmînd: „Orice s-ar spune, francezii au pus, prin acțiunile lor, degetul pe rana atlantică. De la crearea sa alianța a inveterat prin însăși structura sa că nu va exista decît ca organ care să subordoneze toți semnatarii voinei Statelor Unite și intereselor strategice americane. Bazele militare americane și subscrisura la integrarea militară nu pot duce decît la îngustarea cîmpului de manevră al Italiei în promovarea unei politici proprii pentru interese proprii”.

Fapt este că numeroși parlamentari, intelectuali, ziaristi situati la stînga și la centrul vieții politice italiene aprobă, în ultima vreme, jumile de dezangajare ale Franței și militază în sensul suprimării „tutelei” americane, în sensul creării unei alternative la „atlantismul ex-

ter”, în sensul unei deschideri spre desființarea blocurilor militare și stabilirea unui tratat elizat de pace în Europa și în lume. În acest spirit s-a desfășurat la Milano un seminar care a reunit personalități marcante ale tuturor partidelor și curentelor din stînga italiană. Participanții au subliniat „irreversibilitatea noilor tendințe din N.A.T.O.”. Ei au cerut să se fixeze ca fel imediat „refuzul de a accepta pe sîmbul Italian baze și structuri N.A.T.O. care sînt evacuate din Franța” și ca fel de perspectivă: „o treptată dezangajare italiană și o fermă acțiune a Romei pentru negocierea unei securități europene generale”.

Acestea sînt curente și puncte de vedere care și fac loc din ce în ce mai mult în opinia publică italiană. E vorba, aici, de un proces a cărui valență se va face, probabil, simțită din plin în viitor.

EM. RUCAR

DIN VIAȚA TINERETULUI LUMII

Suspendarea de către guvernul argentinian a auto-nomiei universitare în țară a declanșat un val de demisii în masă ale cadrelor didactice universitare. Un număr de 184 de profesori și asistenți de la Facultatea de Științe din Buenos Aires au făcut cunoscut că au demisionat în semn de protest împotriva ocupării Facultății de către poliție și armată. Mulți dintre ei au anunțat că intenționează să plece în străinătate pentru a ocupa noi posturi. În semn de solidaritate cu hotărîrea de a demisiona a rectorului Universității din Buenos Aires, trei adjuncti ai acestuia au renunțat la posturile lor. De asemenea, și-au prezentat demisiile rectorul și mai mulți profesori de la Universitatea Litoralului. Potrivit agenției U.P.I., situația creată se adaugă la dificultățile economice ale țării, care duce lipsă în prezent de specialiști și muncitori calificați.

Pe de altă parte, s-a anunțat că poliția a intervenit la Universitatea din Tucuman pentru a împiedica organizarea unor demonstrații studentești.

Membrii Direcției Federației Socialiste a Tineretului din Italia au dat publicității un document, în care își exprimă îngrijorarea în legătură cu înrăutățirea situației din Asia de sud-est ca urmare a bombardării de către aviația americană a periferiilor orașelor Hanoi și Haifong. Exprimîndu-și solidaritatea deplină cu poporul vietnamez, anuțrii documentului declară că „singura cale pe care trebuie să se dezvolte relațiile dintre state este respectarea dreptului popoarelor la autodeterminare, încetarea războaielor coloniale și imperialiste și renunțarea la politica blocurilor militare”.

La Belo Horizonte a avut loc Congresul Uniunii naționale a studenților din Brazilia. Congresul a ales noua conducere a uniunii și a adoptat rezoluții chemînd la o reformă universitară, la lichidarea analfabetismului, cerînd anularea legilor care sîrbșesc drepturile oamenilor muncii. Congresul s-a pronunțat pentru amnistierea deținuților politici, desfășurarea de alegeri democratice și pentru îndeplinirea reformei agrare.

Congresul a avut loc în secret, deoarece guvernul a interzis ținerii lui.

Bombardarea digurilor și sistemului de irigație din R. D. Vietnam

HANOI 3 (Agerpres). — Ministerul Economiei Apelor al R. D. Vietnam a dat publicității o declarație în care protestează împotriva bombardării repetate de către aviația americană a digurilor și a sistemului de irigații din Republica Democrată Vietnam.

În declarație se afirmă că în perioada 3—31 iulie avioanele americane au bombardat de 84 de ori barajele, ecluzele, stațiile de pompare și sistemul de irigație.

Raidurile aeriene — se subliniază în declarație — au ca scop să provoace inundații, să saboteze producția și să pună în primejdie viața a milioane de locuitori din diferite regiuni ale Vietnamului de nord.

HANOI 3 (Agerpres) — Mișcarea de legătură a Inaltului comandament al Armatei Populare Vietnameze a informat Comisia internațională de supraveghere și control în Vietnam că în după-amiaza zilei de 3 august, patru avioane cu reacție americane au bombardat o porțiune a digurilor de pe fluviul Nam Dinh din provincia Nam Ha. În mesajul Mișcării de legătură se arată că în ciuda faptului că opinia publică mondială condamnă cu indignare acest nou act de război comis de agresorii americani în Vietnam, Statele Unite continuă să distrugă sistemul de diguri și instalațiile de irigații din R. D. Vietnam.

Patrioții guineezi, în timpul unei misiuni împotriva colonialiștilor portughezi

R. P. D. COREEANĂ. — Pentru înălțarea noilor blocuri de locuințe din Phenian, constructorii folosesc pe scară tot mai largă prefabricatele

Solidari cu Vietnamul luptător

ROMA. — Aspect din timpul unei manifestații de solidaritate cu lupta poporului vietnamez

Criminalul din Austin

Guvernatorul statului Texas, John B. Connally, și-a întrerupt vizita oficială pe care o efectua în Brazilia, pentru a se reîntoarce în Statele Unite, unde va dirija personal ancheta asupra unei din cele mai grave crime săvîșite în S.U.A. —uciderea de către un dezechilibrat mintal, la Austin, a 14 persoane și rănirea altor 34. Se prezintă că guvernatorul Connally intenționează să propună reexaminarea legii statului Texas în ce privește vinzarea liberă a armelor de foc. Se știe că asasinul de la Universitatea din Austin, Charles Whitman, a tras peste 100 de focuri, iar asupra lui s-au mai găsit mari cantități de gloanțe.

Din Austin se relatează că atiplosia usasiniului a relevat că acesta avea hîlbii rahidian alinați de o tumoare care i-ar fi putut cauza dureri insuportabile susceptibile de a-i provoca un detașament mintal. Autoritățile medicale apreciază că tumoarea nu a afectat mecanismul gândirii, ci numai centrul senzitiv care transmite durerea. S-a stabilit, totodată, că Whitman nu avea urme de alcool în sînge.

Crima lui Whitman a provocat o vie emoție în Statele Unite. Ea urmează unei „serii negre” de crime deosebite de cele mai fantastice romane polițiste, care s-au succedat de-a lungul celor șase decenii, ale acestui secol.

În împărăția lui ginile presei belșabe Ziarul Libre Belgique afirma că serviciile secrete americane „au promis generalului Mobutu că Statele Unite ar înlocui, bucurîndu-se, militarii belgieni prin americani dacă

publice din Kinshasa. Gestul ministrului de externe belgian indică seriozitatea cu care se privește de Bruxelles studiul actual al relațiilor cu Mobutu. Domnul Harmel intenționează să studieze

Această vacanță fortuită a consulului a stricat vacanța de vară a superiorilor săi de la Bruxelles: ministrul de externe, domnul Pierre Harmel și-a întrerupt concediul și a revenit în grabă, marți seara în capitala belgiană pentru a studia complicatul dosar al raporturilor cu fosta colonie belgiană Congo. Ministrul belgian a mărturisit că „este foarte îngrijorat de relațiile cu Congo”. Ingrijorarea aceasta și-a găsit ecou și în rapoartele subalternele și, eventual, s-a convocat în capitală pe ambasadorul belgian la Kinshasa. Consulul belgian a căpătat o vacanță pe care nu o dori-o. Companiile belgiene, odinioară instalate comod în Congo (și nu numai ele) se tem să nu-și împărtășească soarta.

Referindu-se în timp de război, la bursa din New York a continuat tendința de scădere a cursului acțiunilor. Aceasta tendință a fost mai accentuată la deschidere, ca apoi, în cursul nopții, vinzările să devină „moderate”. Indicatorul United Press, internațional pentru acțiunile negociate a marcat o pierdere de 0,14 la sută pentru cele 1.398 de acțiuni vîndute. În cursul zilelor următoare nu se prevede o îmbunătățire substanțială a atmosferei de la bursă.

Recent, eliberată, „NOUVEL OBSERVATEUR” relatează că patrioții guineezi au început să se organizeze în jurul lui, populăția sub conducerea Partidului African al independenței din Guinea și Insulele Capului Verde (P.A.I.G.C.) a trecut la reorganizarea vieții economice și politice. Au fost

de represalii. Bombardierele de fabricație americană sau vest-germană au primit ordin să execute zilnic numeroase raiduri, care rad de pe suprafața pămîntului satle plevisite în junglă. E unu din mijloacele cu ajutorul cărora autoritățile coloniale speră să mențină dominația în acest teritoriu. În ciuda sporiții stăvilor, administrația colonială nu a reușit să înlăbuse mișcarea de eliberare.

Recent, eliberată, „NOUVEL OBSERVATEUR” relatează că patrioții guineezi au început să se organizeze în jurul lui, populăția sub conducerea Partidului African al independenței din Guinea și Insulele Capului Verde (P.A.I.G.C.) a trecut la reorganizarea vieții economice și politice. Au fost

de represalii. Bombardierele de fabricație americană sau vest-germană au primit ordin să execute zilnic numeroase raiduri, care rad de pe suprafața pămîntului satle plevisite în junglă. E unu din mijloacele cu ajutorul cărora autoritățile coloniale speră să mențină dominația în acest teritoriu. În ciuda sporiții stăvilor, administrația colonială nu a reușit să înlăbuse mișcarea de eliberare.

Recent, eliberată, „NOUVEL OBSERVATEUR” relatează că patrioții guineezi au început să se organizeze în jurul lui, populăția sub conducerea Partidului African al independenței din Guinea și Insulele Capului Verde (P.A.I.G.C.) a trecut la reorganizarea vieții economice și politice. Au fost

Pămînt al luptei

Zgomotul camioanelor grele și al tancurilor împăște liniște junglei. Convoul de militari portughezi își continuă drumul pe șoseaua Biambi-Boula. Se pare, că măsurile de precauție luate de comandantul colonialist din Bissau vor asigura trecerea convoului spre Boula, prin zona controlată de patrioți. Dar... Înțelegerea a fost scurtă. Lupta a durat mai puțin de o oră. În ambuscadă au pierit 48 de portughezi, au fost distruse patru camioane și trei mitraliere. Este bilanțul unei acțiuni organizată de patrioți pe frontul din nordul țării.